

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 16.9.2022
COM(2022) 457 final

2022/0277 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked (europæisk
retsakt om mediefrihed) og om ændring af direktiv 2010/13/EU**

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2022) 322 final} - {SWD(2022) 286 final} - {SWD(2022) 287 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Denne begrundelse ledsager forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked ("den europæiske retsakt om mediefrihed"). Forslaget lever op til det politiske tilsagn fra kommissionsformand Ursula von der Leyen, som bebudede initiativet i sin tale om Unionens tilstand 2021. I sin tale understregede hun, at information er et offentligt gode, og anerkendte, at medievirksomheder ikke kan behandles som andre virksomheder, og at deres uafhængighed skal beskyttes på EU-plan¹. Initiativet er medtaget i Kommissionens arbejdsprogram for 2022².

Mediesektoren er en del af økosystemet for de kulturelle og kreative industrier³, som er et af de 14 industrielle økosystemer, der er afgørende for en inklusiv og bæredygtig genopretning og for den dobbelte (grønne og digitale) omstilling af EU's økonomi. Samtidig er medietjenester ikke blot en vigtig og dynamisk økonomisk sektor, de er også afgørende for en sund borgersfære og for økonomiske friheder og grundlæggende rettigheder, herunder lighed⁴. Uafhængige medier, navnlig nyhedsmedier, sikrer adgang til en mangfoldighed af synspunkter og er pålidelige informationskilder for både borgere og virksomheder. De bidrager til at forme den offentlige mening og hjælper mennesker og virksomheder med at danne synspunkter og træffe informerede valg. De spiller en afgørende rolle med hensyn til at bevare det europæiske informationsområdes integritet og er afgørende for, at vores demokratiske samfund og økonomier kan fungere. Med digitale teknologier kan der i stigende grad opnås adgang til medietjenester på tværs af grænserne og ved hjælp af forskellige midler, samtidig med at konkurrencen i det digitale medieområde bliver stadig mere international. Den Europæiske Union sætter allerede globale standarder på dette område, og nærværende forslag styrker og organiserer yderligere det europæiske informationsområde.

På denne baggrund søger forslaget at løse en række problemer, der påvirker funktionen af det indre marked for medietjenester og medietjenesteudbydernes drift. Medievirksomheder står navnlig over for hindringer for deres drift, som også påvirker investeringsvilkårene på det indre marked, f.eks. forskellige nationale regler og procedurer vedrørende mediefrihed og -pluralisme. Disse regler omfatter navnlig kontrol af markedsfusioner med henblik på mediepluralisme og protektionistiske foranstaltninger, der påvirker medievirksomheders drift. Sådanne regler har skabt fragmentering af det indre marked, hvilket har påvirket retssikkerheden for aktører på mediemarkedet og medført yderligere omkostninger, når de opererer på tværs af grænserne.

Billedet kompliceres yderligere af et utilstrækkeligt samarbejde mellem de nationale medietilsynsmyndigheder⁵. Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle

¹ Tale om Unionens tilstand 2021 ved kommissionsformand Ursula von der Leyen, Strasbourg, den 15. september 2021.

² COM(2021) 645 final.

³ COM(2021) 350 final og SWD(2021) 351 final.

⁴ Desuden bør medietjenester leveres i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i direktiv (EU) 2019/882 (den europæiske retsakt om tilgængelighed) (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

⁵ For at imødekomme behovet for øget samarbejde inden for audiovisuelle medietjenester er ERGA's medlemmer blevet enige om et frivilligt aftalememorandum, der fastsætter ikkebindende mekanismer for grænseoverskridende samarbejde. I meddelelsen om Europas medier i det digitale årti: En handlingsplan til støtte for genopretning og omstilling meddelte Kommissionen, at den ville følge anvendelsen af aftalememorandummet nøje for at vurdere, om samarbejdet inden for ERGA skulle

Medietjenester (ERGA) har begrænsede handlingsmuligheder, og anvendelsesområdet vedrører kun audiovisuelle medietjenester. Desuden har ERGA ikke tilstrækkelige værktøjer og ressourcer til at bidrage til at løse grænseoverskridende problemer eller praktiske problemer på centrale områder inden for medielovgivning. Den deraf følgende utilstrækkelige lovgivningsmæssige konvergens påvirker mediemarkedets aktører, navnlig udbydere af audiovisuelle medietjenester og videodelingsplatforme, og skader offentlighedens interesser. Medietilsynsmyndighedernes rolle er også afgørende for beskyttelsen mod problematiske medietjenesteudbydere, herunder dem, der er statskontrollerede, hvad enten det er finansielt eller redaktionelt, af visse tredjelande, hvilket kan skade eller udgøre en risiko for skade på den offentlige sikkerhed og forsvaret.

Europæiske medietjenesteudbydere oplever også stigende indblanding i deres redaktionelle beslutninger og evne til at levere medietjenester af høj kvalitet (dvs. tjenester, der produceres uafhængigt og i overensstemmelse med journalistiske standarder) på det indre marked, hvilket fremgår af Kommissionens årlige rapporter om retsstatssituationen⁶ og observatoriet for mediepluralisme⁷. Problemet skyldes fragmenterede sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre indblanding i alle mediers redaktionelle frihed og ulige garantier for public service-mediers uafhængighed⁸, hvilket fører til konkurrenceforvridning på det indre marked.

Endelig skyldes hindringerne for det indre marked og ulige konkurrencevilkår den uigennemsigtige og urimelige fordeling af økonomiske ressourcer. Navnlig den uigennemsigthed og forudindtaget, der er forbundet med ejendomsretligt beskyttede systemer til publikumsmåling, skævvrider reklameindtægtsstrømme, hvilket påvirker navnlig medietjenesteudbydere negativt og stiller konkurrenter, der leverer publikumsmålingstjenester, som overholder standarder aftalt i industrien, ringere⁹. Det indre marked fordrejes også af den uigennemsigtige og uretfærdige fordeling af statslige reklamer (dvs. offentlige midler, der anvendes til reklameformål), som fortrinsvis kan tildeles etablerede nationale tjenesteudbydere eller anvendes til at favorisere og i det skjulte støtte visse medieforetagender, der giver udtryk for regeringsvenlige synspunkter. Reguleringen på dette område er fragmenteret og begrænset¹⁰, idet mange medlemsstater mangler specifikke

styrkes yderligere. På baggrund af denne vurdering mener Kommissionen, at der er behov for en retlig ramme for struktureret samarbejde mellem medietilsynsmyndigheder eller -organer.

⁶ Rapport om retsstatssituationen 2020, meddelelse og landekapitler (COM(2020) 580 final og SWD(2020) 300-326 final), rapport om retsstatssituationen 2021, meddelelse og landekapitler (COM(2021) 700 final og SWD(2021) 701-727 final), rapport om retsstatssituationen 2022, meddelelse og landekapitler (COM(2022) 500 final og SWD(2022) 501-527 final).

⁷ Center for Mediepluralisme og Mediefrihed, observatoriet for mediepluralisme.

⁸ Public service-medier indtager en afgørende plads på mediemarkedet på grund af deres public serviceopgaver. De udgør en vigtig, om ikke den afgørende, mediekilde for et betydeligt antal borgere og virksomheder.

⁹ Publikumsmåling har en direkte indvirkning på fordelingen af og priserne på reklamer, som udgør en vigtig indtægtskilde for mediesektoren. Det er et vigtigt redskab til at evaluere medieindholdet og forstå publikums præferencer med henblik på at planlægge den fremtidige produktion af indhold. Relevante markedsaktører er traditionelt blevet enige om et sæt metodiske standarder for udvikling af upartiske benchmarks til vurdering af afkastet af deres investeringer. Der er i flere medlemsstater blevet oprettet selvreguleringsmekanismer, der samler centrale interessenter i medie- og reklamebranchen, såsom selvregulerende blandede industriudvalg, med henblik på at tilrettelægge og udføre publikumsmåling på en gennemsigtig, inklusiv og pålidelig måde.

¹⁰ Distributionen og gennemsigtigheden af statslig reklame reguleres i nogle henseender gennem en fragmenteret ramme af mediespecifikke foranstaltninger og generelle love om offentlige indkøb, som imidlertid ikke dækker alle statens reklameudgifter eller yder tilstrækkelig beskyttelse mod præferentiel eller partisk distribution. Navnlig finder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU ikke anvendelse på offentlige tjenesteydelseskontrakter om erhvervelse, udvikling, produktion eller

regler, og de eksisterende regler har forskellige anvendelsesområder¹¹, hvilket er til skade for retssikkerheden og skaber risiko for deraf følgende vilkårlige eller diskriminerende afgørelser.

Selv om alvoren af problemerne varierer i EU, gør de det generelt vanskeligt for medietjenesteudbydere at udnytte det indre markeds fulde potentiale, opretholde den økonomiske bæredygtighed og udfylde deres samfundsmæssige rolle korrekt med hensyn til at informere borgere og virksomheder. Modtagerne af medietjenester påvirkes også negativt af et utilstrækkeligt eller ikke-uafhængigt medietilbud, ulige konkurrencevilkår og manglende beskyttelse af deres interesser.

Både Parlamentet¹² og Rådet¹³ har gentagne gange opfordret Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at fjerne hindringerne for det indre mediemarked og fremme pluralisme og uafhængighed på dette marked. I den endelige rapport fra konferencen om Europas fremtid, der blev offentliggjort den 9. maj 2022, opfordrede borgerne i deres forslag EU til yderligere at fremme mediernes uafhængighed og pluralisme, navnlig ved at indføre lovgivning om trusler mod mediernes uafhængighed gennem EU-dækkende minimumsstandards. De opfordrede også til at forsvare og støtte frie, pluralistiske og uafhængige medier, intensivere bekæmpelsen af desinformation og udenlandsk indblanding og sikre beskyttelse af journalister¹⁴.

På denne baggrund har forslaget til en europæisk retsakt om mediefrihed til formål at forbedre funktionen af det indre mediemarked.

Forslaget er formuleret omkring fire specifikke mål:

- **Fremme grænseoverskridende aktiviteter og investeringer** i medietjenester ved at harmonisere visse elementer i de divergerende nationale rammer for mediepluralisme, navnlig for at lette grænseoverskridende udbud af tjenester. Gennem koordinering på EU-plan har forslaget til formål at sikre, at uafhængige nationale myndigheder, når de vurderer mediemarkedsfusioner, behandler mediepluralisme og mediernes uafhængighed på en konsekvent måde.
- **Øge reguleringssamarbejdet og den lovgivningsmæssige konvergens** gennem grænseoverskridende koordineringsværktøjer og udtalelser og

samproduktion af programmateriale, der er beregnet til audiovisuelle medietjenester eller radiomedietjenester.

¹¹ Se også analyser af nationale statslige reklameregler i den årlige rapport om retsstatssituationen.

¹² Beslutning af 21. maj 2013 om EU's charter, 2011/2246 (INI), beslutning af 3. maj 2018 om mediepluralisme og mediefrihed i Den Europæiske Union, 2017/2209 (INI), beslutning af 25. november 2020 om styrkelse af mediefrihed: beskyttelse af journalister i Europa, hadefuld tale, desinformation og platformenes rolle (2020/2009 (INI)), beslutning af 20. oktober 2021 om Europas medier i det digitale årti: En handlingsplan til støtte for genopretning og transformering (2021/2017(INI)), beslutning af 11. november 2021 om styrkelse af demokrati og mediefrihed og -pluralisme i EU, 2021/2036 (INI), beslutning af 9. marts 2022 om udenlandsk indblanding, herunder spredning af desinformation, i alle demokratiske processer i Den Europæiske Union (2020/2268 (INI)).

¹³ Rådets konklusioner om mediefrihed og -pluralisme i det digitale miljø (EUT C 32 af 4.2.2014), Rådets konklusioner om sikring af et frit og pluralistisk mediesystem (EUT C 422 af 7.12.2020), Rådets konklusioner om Europas medier i det digitale årti: En handlingsplan til støtte for genopretning og transformering (8727/21 af 18.5.2021), Rådets konklusioner om fastlæggelse af en europæisk strategi for de kulturelle og kreative industriers økosystemer (EUT C 160 af 13.4.2022), Erklæring fra de europæiske ministre med ansvar for kultur og audiovisuelle medier vedtaget på mødet i Angers den 7. og 8. marts 2022.

¹⁴ Konferencen om Europas fremtid — Rapport om det endelige resultat, maj 2022, navnlig forslag 27 (1) og 37 (4).

retningslinjer på EU-plan. Dette vil fremme konsekvente tilgange til mediepluralisme og mediernes uafhængighed og sikre effektiv beskyttelse af brugere af medietjenester mod ulovligt og skadeligt indhold, herunder online, og med hensyn til tjenesteudbydere (herunder fra tredjelande), der ikke overholder EU's mediestandarder.

- **Fremme udbuddet af medietjenester af høj kvalitet** ved at mindske risikoen for uberettiget offentlig og privat indblanding i den redaktionelle frihed. Forslaget har til formål at sikre, at journalister og redaktører kan arbejde uden indblanding, herunder når det drejer sig om at beskytte deres kilder og kommunikation. Ved at fremme redaktionel uafhængighed sikrer det også en bedre beskyttelse af medietjenestemodtagernes interesser.
- **Sikre en gennemsigtig og retfærdig fordeling af økonomiske ressourcer** på det indre mediemarked ved at øge gennemsigtigheden og retfærdigheden i forbindelse med publikumsmåling og fordeling af statslig reklame. Forslaget har til formål at sikre gennemsigtighed, ikkeforskelsbehandling, proportionalitet, objektivitet og inklusivitet i metoder til publikumsmåling, navnlig online. Det vil også sikre gennemsigtighed, ikkeforskelsbehandling, proportionalitet og objektivitet i tildelingen af statslig reklame til medieforetagender med henblik på at minimere risikoen for misbrug af offentlig finansiering til partipolitiske interesser til skade for andre markedsaktører. Det vil således fremme fair konkurrence på det indre mediemarked.

Lovgivningsforslaget ledsages af en henstilling, der indeholder et katalog over frivillig god praksis for medievirksomheder for at fremme redaktionel uafhængighed og anbefalinger til medievirksomheder og medlemsstater med henblik på at øge gennemsigtigheden af medieejerskab. Henstillingen vil bidrage til at mindske risikoen for uberettiget indblanding i individuelle redaktionelle beslutninger og forbedre adgangen til oplysninger om medieejerskab¹⁵.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag er i overensstemmelse med de eksisterende horisontale og sektorspecifikke EU-regler vedrørende medier og onlinetjenester. Det har til formål at afhjælpe huller i lovgivningen, som påvirker et velfungerende indre mediemarked.

Forslaget gør det for det første ved at bygge videre på det reviderede direktiv om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet)¹⁶, som regulerer koordineringen i hele EU af den nationale lovgivning om audiovisuelle medier. Det intensiverer samarbejdet inden for Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA), der er nedsat ved direktivet, ved at omdanne det til Det Europæiske Råd for Medietjenester ("rådet") og give det et bredere anvendelsesområde og yderligere opgaver¹⁷.

¹⁵ Se også analyser af gennemsigtigheden af medieejerskab i den årlige rapport om retsstatssituationen.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1), som ændret ved direktiv (EU) 2018/1808 (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 69).

¹⁷ Forslaget indeholder derfor en målrettet ændring af direktiv 2010/13/EU, der begrænser sig til at ophæve dets artikel 30b, som fastsætter ERGA, og en erstatning af henvisninger til ERGA og dets opgaver som følge heraf. I overensstemmelse med begrebet "parallélisme des formes" bør en retsakt i princippet ændres ved en retsakt af samme form. Ændringen af direktiv 2010/13/EU ved denne

Forslaget fastsætter nye regler vedrørende medietjenester, f.eks. om beskyttelse af journalistiske kilder og journalistisk kommunikation, statslig reklame og publikumsmåling. Derved supplerer det ophavsretsreformen¹⁸, som understøtter pressens finansielle bæredygtighed.

Forslaget er i fuld overensstemmelse med og supplerer direktivet om e-handel¹⁹ og forordningen om forbindelserne mellem platforme og virksomheder (P2B)²⁰. Det er også i overensstemmelse med og supplerer retsakterne om digitale tjenester²¹ og retsakterne om digitale markeder²², som fastsætter horisontale rammer og harmoniserede regler for onlinetjenester. Forslaget omhandler de resterende sektorspecifikke spørgsmål, som de to horisontale instrumenter ikke fuldt ud behandler.

Forslaget supplerer EU's konkurrenceregler, som ikke direkte omhandler de virkninger, som markedsfusioner kan have på mediepluralismen eller på mediernes uafhængighed, og statsstøttere reglerne, som anvendes fra sag til sag (ofte efterfølgende), og som ikke i tilstrækkelig grad løser de problemer, der opstår som følge af den urimelige tildeling af statsmidler til medietjenesteudbydere. Forslaget sikrer, at statslig reklame systematisk er underlagt forhåndsregler om gennemsigtighed, navnlig med hensyn til støttemodtagerne og de anvendte beløb, og om en retfærdig fordeling af sådanne reklamer. Forslaget, og navnlig de statslige reklamebestemmelser, er i overensstemmelse med forslaget til forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame²³.

Desuden er forslaget et supplement til og berører ikke de eksisterende EU-regler om gennemsigtighed i ejerskabet. Direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge²⁴ er det vigtigste instrument til at sikre gennemsigtighed i reelt ejerskab, mens EU's selskabsretsdirektiv²⁵ regulerer de oplysninger, som navnlig selskaber med begrænset ansvar skal offentliggøre i selskabsregistre. Direktivet om audiovisuelle medietjenester tilskynder medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger til at gøre oplysninger om ejerskabsstrukturen i audiovisuelle medier tilgængelige. Forslaget vil supplere den eksisterende ramme ved at kræve, at alle medietjenesteudbydere, der leverer nyheds- og aktualitetsindhold, skal give oplysninger om medieejerskab, navnlig om direkte, indirekte og reelle ejere, til modtagere af medietjenester.

forordning er målrettet og begrænset til en bestemmelse, som ikke behøver at blive gennemført af medlemsstaterne. Den er derfor berettiget.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 92).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("Direktivet om elektronisk handel") (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 57).

²¹ COM(2020) 825 final.

²² COM(2020) 842 final.

²³ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame (COM(2021) 731 final).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

²⁵ Direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).

Forslaget er også i overensstemmelse med protokollen om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne (Amsterdamprotokollen)²⁶, hvori det anerkendes, at medlemsstaterne har kompetence til at definere public service-mediernes public serviceopgaver og til at finansiere dem, for så vidt som en sådan finansiering ikke ændrer handels- og konkurrencevilkårene i EU i et omfang, der strider mod de fælles interesser. Amsterdamprotokollen bekræfter implicit, at public service-medier er omfattet af det indre marked.

Forslaget er i overensstemmelse med det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar²⁷ og relevante rådskonklusioner²⁸. Ved at styrke mediemyndighedernes rolle og samarbejde, herunder i spørgsmål, der berører EU's informationsområde, supplerer forslaget de foranstaltninger, der er truffet for at udvikle EU's værktøjskasse vedrørende udenlandsk informationsmanipulation og indblanding.

Forslaget er i overensstemmelse med Europarådets Ministerkomité's henstilling til medlemsstaterne om forvaltning af public service-medier²⁹. I henstillingen hedder det, at public service-medier skal operere og udvikle sig inden for en bæredygtig forvaltningsramme, som sikrer både den nødvendige redaktionelle uafhængighed og den offentlige ansvarlighed.

I lyset af de seneste trusler mod journalistiske kilder tilføjer forslaget en målrettet beskyttelse mod anvendelse af spyware i enheder, der anvendes af medietjenesteudbydere eller journalister, på grundlag af den beskyttelse, der er fastsat i direktiv 2002/58/EF (e-databeskyttelsesdirektivet), direktiv (EU) 2016/680 (retshåndhævelsesdirektivet) og direktiv 2013/40/EU om angreb på informationssystemer.

• **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget bygger på handlingsplanen for europæisk demokrati³⁰, hvori Kommissionen foreslog en række foranstaltninger til fremme af demokratisk deltagelse, bekæmpelse af desinformation og støtte til frie og uafhængige medier. Ved at styrke beskyttelsen af journalistiske kilder og journalistisk kommunikation supplerer initiativet henstillingen om sikring af journalisters og andre mediefolks beskyttelse og sikkerhed og styrkelse af deres position³¹ samt forslaget til direktiv³² og henstilling³³ om beskyttelse af personer, som engagerer sig offentligt, mod åbenbart grundløse eller urimelige retssager ("strategiske retssager mod offentligt engagement"). Forslaget indeholder konkrete foranstaltninger som reaktion på den europæiske erklæring om digitale rettigheder og principper for det digitale årti³⁴, som opfordrer til at beskytte ytrings- og informationsfriheden online, og støtter

²⁶ Amsterdam-traktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union, traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter — Protokol knyttet som bilag til traktaten om Det Europæiske Fællesskab — Protokol om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne (EUT C 340 af 10.11.1997, s. 109).

²⁷ Strategisk kompas for sikkerhed og forsvar.

²⁸ Rådets konklusioner. Supplerende tiltag for at styrke modstandsdygtighed og imødegå hybride trusler (14972/19 af 10.12.2019), Rådets konklusioner om styrkelse af modstandsdygtigheden og imødegåelse af hybride trusler, herunder desinformation i forbindelse med covid-19-pandemien, 14064/20 af 15.12.2020, og Rådets konklusioner om udenlandsk informationsmanipulation og indblanding (FIMI) (11429/22 af 18.7.2022).

²⁹ Ministerkomitéens henstilling CM/Rec(2012)1 til medlemsstaterne om forvaltning af public service-medier (vedtaget af Ministerkomitéen den 15. februar 2012 på ministerrepræsentanternes 1134. møde). COM(2020) 790 final.

³⁰ C(2021) 6650 final.

³¹ COM(2022) 177 final.

³² Kommissionens henstilling (EU) 2022/758 af 27. april 2022 om beskyttelse af journalister og menneskerettighedsforkæmpere, som engagerer sig offentligt, mod åbenbart grundløse eller urimelige retssager ("strategiske retssager mod offentligt engagement") (EUT L 138 af 17.5.2022, s. 30).

³⁴ COM(2022) 28 final.

gennemførelsen af handlingsplanen for medier og audiovisuelle medier³⁵, hvori Kommissionen fastsætter en række foranstaltninger til at styrke den finansielle bæredygtighed og den digitale omstilling af mediesektoren.

Forslaget tager sigte på at styrke medietjenesteudbydernes redaktionelle uafhængighed. Samtidig er finansiell bæredygtighed et centralt element i beskyttelsen af redaktionel uafhængighed mod eksternt pres og markedspress. Som påpeget af interessenterne under den offentlige høring er den skrøbelige økonomiske situation i mediesektoren fortsat et problem, som er blevet forværret af covid-19-krisen. Sikring af forskelligartede og tilstrækkelige finansieringskilder kan styrke mediernes modstandsdygtighed og uafhængighed og støtte levering af kvalitetstjenester til europæerne.

Mediesektoren har derfor i stigende grad henvendt sig til EU med henblik på finansiell støtte, i betragtning af at Kommissionen længe har medfinansieret den uafhængige mediedækning af europæiske anliggender med henblik på at fremme et europæisk offentligt rum. Selv om den europæiske finansiering uundgåeligt er begrænset i forhold til sektorens omfang og betydning, har den gode forudsætninger for at bidrage til genopretningen af sektoren efter covid-19-pandemien, den digitale omstilling af nyheder og eksperimenterne på tværs af grænserne med nye formater eller nye modeller til at tjene penge på indhold online.

Som følge heraf har Kommissionen efter vedtagelsen af handlingsplanen for medier og audiovisuelle medier i december 2020 samlet tiltag rettet mod at støtte nyhedsmedier med fuld respekt for den redaktionelle uafhængighed. Den har f.eks. oprettet MEDIA INVEST, et særligt egenkapitalinvesteringsinstrument under InvestEU-programmet, der har til formål at fremme europæiske audiovisuelle virksomheders finansielle kapacitet. Egenkapitalstøtte har også været tilgængelig for nyhedsmedier siden 2022 kombineret med foranstaltninger til investeringsberedskab med henblik på at mobilisere private investorer og øge omfanget af egenkapitalinvesteringer. Sideløbende hermed støtter Kommissionen lanceringen af en særlig saminvesteringsfacilitet under InvestEU-programmet med fonde og filantropiske organisationer med henblik på at målrette tre specifikke missionsområder, herunder "mediepluralisme, demokrati og kultur"³⁶. Innovation er et andet fokusområde i pakken: Under forsknings- og innovationsprogrammerne og de digitale programmer tilbydes der finansiering til udvikling af innovative løsninger, herunder navnlig en snarlig indkaldelse af forslag til udvikling af et europæisk mediedataområde. Desuden bidrager innovativ forskning, der finansieres under Horisont 2020 og Horisont Europa, til at forstå mediernes indvirkning på borgerne og demokratiet og tilvejebringe værktøjer og strategier til at fremme et sundere og mere mangfoldigt medielandskab, bekæmpe desinformation på internettet og forbedre journalistiske standarder. Regelmæssige udvekslinger med industrien inden for rammerne af European News Media Forum bidrager også til overvågning af innovation i sektoren og udgør et forum for drøftelse af EU's dagsorden på området.

I forlængelse af handlingsplanen for medier og audiovisuelle medier er nyhedsmediesektoren blevet et særligt fokus i programmet Et Kreativt Europa, der er udformet til at støtte de kulturelle og kreative sektorer. Programmet kan finansiere partnerskaber mellem medieorganisationer med henblik på at innovere, afprøve nye formater eller udveksle god forretningspraksis på tværs af grænserne. Et Kreativt Europa medfinansierer også projekter, der fremmer et mere pluralistisk medielandskab: Tilskud gør det muligt at yde beskyttelse til indberettere (herunder juridisk bistand) og dækker områder som undersøgelser, overvågning,

³⁵ COM(2020) 784 final.

³⁶ De to andre missionsområder er "samfundsmæssige forandringer i forbindelse med den grønne omstilling" og "ligestilling og inklusion".

fortalervirksomhed, oplysning af offentligheden og bevidstgørelse. EU-finansieringen støttede også medierådenes aktiviteter samt aktiviteterne i observatoriet for mediepluralisme. Fra 2023 vil Kommissionen også afsætte øremærkede midler under programmet Et Kreativt Europa til at støtte medier, der tjener offentlighedens interesse, såsom undersøgende medier, og dermed bidrage til en pluralistisk debat på tværs af grænserne og et mere sundt demokrati.

Efterspørgslen efter mediefinansiering overstiger de disponible midler. Europa-Parlamentet opfordrede til en styrkelse af finansieringsmulighederne for nyhedsmediesektoren, navnlig gennem en permanent fond for nyhedsmedier og ved at styrke budgetterne for det tværsektorielle programområde og programområdet Media under Et Kreativt Europa³⁷. Rådet opfordrede også Kommissionen til at styrke finansieringen af uafhængig journalistik³⁸. Med henblik på at supplere de nuværende EU-politikker og i sidste ende styrke sektorens finansielle modstandsdygtighed vil Kommissionen kortlægge offentlige finansielle ordninger og initiativer udviklet af medlemsstaterne og identificere finansieringstendenser og -mangler.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som indeholder bestemmelser om vedtagelse af foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

Forslaget har til formål at afhjælpe de fragmenterede nationale lovgivningsmæssige tilgange vedrørende mediefrihed og -pluralisme og redaktionel uafhængighed. Dette vil fremme en fælles tilgang og koordinering på EU-plan, sikre, at det indre marked for medietjenester fungerer optimalt, og forhindre, at der opstår fremtidige hindringer for medietjenesteudbyderes drift i hele EU.

Forslaget tager navnlig sigte på at løse følgende problemer, der hindrer udbud af medietjenester på det indre marked:

- nationale restriktioner vedrørende kilder og kommunikation hos journalister som tjenesteudbydere, der påvirker produktionen og leveringen af medietjenester
- indblanding i medietjenesteudbyderes drift, herunder deres redaktionelle beslutninger, og divergerende tilgange til beskyttelse af redaktionel uafhængighed
- risikoen for statslig indgriben i public service-medier på bekostning af lige konkurrencevilkår på det indre marked og kvaliteten af public service-medier
- problematiske operatørers markedsoperationer (herunder medietjenesteudbydere, der er statskontrollerede, hvad enten det er finansielt eller redaktionelt, af visse tredjelande), der skaber spændinger hvad angår anvendelsen af reglerne om fri bevægelighed inden for Unionen

³⁷ Europa-Parlamentet, Kultur- og Uddannelsesudvalget, betænkning om Europas medier i det digitale årti: en handlingsplan til støtte for genopretning og transformering (2021/2017(INI)).

³⁸ Rådets konklusioner om beskyttelse af og sikkerhed for journalister og andre mediefolk (EUT C 245 af 28.6.2022).

- i betragtning af den stigende digitalisering af distributionen af medietjenester risiciene for den frie levering af medietjenester på meget store onlineplatforme til skade for lige konkurrencevilkår på det indre marked
- nationale mediemarkedsforanstaltninger, der påvirker medietjenesteudbyderes drift, og som begrænser den frie bevægelighed i Unionen, hvorved det indre marked fragmenteres, hvilket fører til retsusikkerhed. Det samme gælder for nationale regler og procedurer for vurdering af mediemarkedsfusioners indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed
- uigennemsigtighed og mulige skævheder i publikumsmålingssystemer og -metoder, der fører til markedsforvridning til skade for de lige konkurrencevilkår på det indre marked
- urimelig og uigennemsigtig fordeling af statslige reklameudgifter til medietjenesteudbydere til skade for andre medietjenesteudbydere, herunder udbydere, der er etableret i andre medlemsstater.

Desuden er artikel 114 i TEUF et passende retsgrundlag for oprettelsen af nye strukturer i henhold til EU-retten. Dette er særlig relevant i betragtning af initiativets forvaltningsaspekt, som har til formål at fremme et tættere samarbejde mellem de nationale medietilsynsmyndigheder i et råd på EU-plan, som vil få til opgave at fremme en effektiv og konsekvent anvendelse af EU's medieregler.

EU-lovgiveren skal ikke blot overholde de grundlæggende rettigheder, når den regulerer det indre marked³⁹, men også afveje konkurrerende grundlæggende rettigheder⁴⁰. Nærværende forslag til forordning udgør en harmonisk, koordineret og flerstrengt lovgivningsmæssig ramme, hvorved lovgiveren bidrager til udviklingen og beskyttelsen af det indre marked for medietjenester og derved også forfølger flere yderligere legitime offentlige interesser (herunder beskyttelse af brugere) og på en retfærdig måde forener alle berørte personers grundlæggende rettigheder.

• **Nærhedsprincippet**

Målene for interventionen kan ikke nås af medlemsstaterne hver for sig, da problemerne i stigende grad er af grænseoverskridende karakter og ikke er begrænset til de enkelte medlemsstater eller en undergruppe af medlemsstater. Produktion, distribution og forbrug af medieindhold, herunder nyheder, foregår i stigende grad digitalt og med en grænseoverskridende karakter, da internettet fortsat er drivkraften bag omstillingen af traditionelle medieforretningsmodeller. Udbuddet af medietjenester i hele EU påvirkes i stigende grad af globale platforme, der fungerer som gateways til medieindhold, samtidig med at de er fremtrædende udbydere af onlinereklamer.

En fælles EU-tilgang, der fremmer konvergens, gennemsigtighed, retssikkerhed og lige vilkår for de relevante mediemarkedsaktører, er den bedste måde at fremme det indre mediemarked på. Det vil mindske byrden for medietjenesteudbydere, som skal overholde forskellige nationale retsregler, når de opererer i flere medlemsstater. Det vil øge retssikkerheden for aktører på mediemarkedet og dermed fremme fair konkurrence og grænseoverskridende

³⁹ Dom af 13. december 1979, Hauer, 44/79, EU:C:1979:290, præmis 14-16, 20. maj 2003, Österreichischer Rundfunk, forenede sager C-465/00, C-138/01 og C-139/01, EU:C:2003:294, præmis 68 ff., af 9. november 2010, Schecke, forenede sager C-92/09 og C-93/09, EU:C:2010:662, præmis 46.

⁴⁰ Dom af 15. september 2016, Mc Fadden, C-484/14, EU:C:2016:170, præmis 68 ff., af 26. april 2022, Polen mod Parlamentet og Rådet ("ophavsretsdirektivet"), C-401/19, EU:C:2022:29, præmis 66.

investeringer. Det vil også gøre det muligt for medietilsynsmyndighederne at vedtage koordinerede reaktioner på spørgsmål, der berører EU's informationsområde og navnlig beskyttelsen af EU-forbrugeres interesser.

Initiativet tager behørigt hensyn til protokollen om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne (Amsterdamprotokollen) og artikel 4, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Det vil ikke gribe ind i medlemsstaternes kompetence til at yde finansiering til public service-medier, så de kan opfylde deres public serviceopgaver som tildelt, defineret og organiseret på nationalt plan, og det vil heller ikke gribe ind i nationale identiteter eller reguleringstraditioner på medieområdet. Det tager også behørigt hensyn til interessenteres synspunkter. Det følger heraf, at alt for ensartede og detaljerede EU-regler om mediepluralisme ville være uønskede og uforholdsmæssige, da sådanne regler skal tilpasses den historiske og kulturelle baggrund i hver enkelt medlemsstat. I stedet skaber initiativet den rette balance mellem generelt formulerede bestemmelser og mere specifikke regler for at nå de politiske mål.

- **Proportionalitetsprincippet**

Initiativet bygger på eksisterende retlige rammer og vil kun fokusere på områder, hvor yderligere EU-tiltag synes nødvendige for et velfungerende indre mediemarked, herunder for at sikre lige vilkår og uafhængige aktører på mediemarkedet i hele EU. Det er begrænset til spørgsmål, hvor medlemsstaterne ikke kan nå frem til tilfredsstillende løsninger alene, og sikrer en velafstemt harmonisering, der ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet om at etablere en fælles ramme for et velfungerende indre marked for medietjenester, samtidig med at kvaliteten af sådanne tjenester garanteres. Det forhold, at flere af de foreslåede regler er principbaserede, bidrager også til at sikre forslagenes proportionalitet.

Forslaget medfører begrænsede overholdelses- og håndhævelsesomkostninger, som sandsynligvis vil blive opvejet af betydelige fordele for aktørerne på mediemarkedet og borgerne. Ved at øge gennemsigtigheden og mindske den lovgivningsmæssige fragmentering på markedet vil forslaget øge retssikkerheden og den fair konkurrence og samtidig mindske markedsforvridninger. Dette vil øge investorerne tillid og gøre grænseoverskridende mediemarkedstransaktioner mindre byrdefulde og dermed skabe et positivt miljø for investeringer og fri levering af medietjenester i hele EU. Borgere og virksomheder vil også drage fordel af et mere mangfoldigt og pluralistisk medielandskab, øget gennemsigtighed og forbedret adgang til information.

- **Valg af retsakt**

Forslaget har form af en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet. I betragtning af de spørgsmål, der skal håndteres, og i lyset af den økonomiske, sociale og politiske kontekst er en forordning mere hensigtsmæssig end et direktiv for at sikre et ensartet beskyttelsesniveau i hele EU og mindske de lovgivningsmæssige forskelle, der vil hæmme den uafhængige levering af medietjenester i det indre marked. Den vil give mulighed for en hurtig anvendelse af de nye EU-regler og dermed løse problemerne hurtigere. Dette vil forhindre en langvarig gennemførelsesproces, forebygge potentielle forskelle eller forvridninger i løbet af gennemførelsesprocessen, idet der fastsættes bestemmelser, som finder direkte anvendelse, og undgås situationer, hvor medlemsstaterne anvender gennemførelsesprocessen som et påskud til at indføre eller bevare lovgivningsmæssige foranstaltninger, der i det væsentlige går imod uafhængige medietjenesteudbydere eller på anden måde er diskriminerende. Anvendelsen af en forordning er også at foretrække i betragtning af initiativets institutionelle komponent (oprettelse af rådet). Den stigende digitalisering og det stigende udbud af medietjenester på tværs af grænserne, som kræver en hurtig og konsekvent tilgang i hele det indre marked, berettiger ligeledes valget af en

forordning. Ved at fastsætte bestemmelser, der finder direkte anvendelse, vil den foreslåede forordning også sikre et effektivt og virkningsfuldt samarbejde mellem de nationale medietilsynsmyndigheder og -organer i medlemsstaterne.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interesserede parter

Forslaget er baseret på en omfattende høring af de berørte parter i lyset af de generelle principper og standarder for Kommissionens høring af interesserede parter.

En indkaldelse af feedback om initiativet blev offentliggjort den 21. december 2021 og var åben indtil den 25. marts 2022. Der indkom i alt 1 473 svar⁴¹. En offentlig høring var åben fra den 10. januar til den 25. marts 2022 og tiltrak 917 svar⁴². De blev begge promoveret via Kommissionens websted samt gennem sociale medier og specifikke netværk. Mens indkaldelsen havde til formål at indsamle generel feedback som svar på Kommissionens meddelelse om initiativet, indsamlede den offentlige høring synspunkter gennem et struktureret spørgeskema med specifikke spørgsmål vedrørende initiativet.

Desuden afholdt Kommissionen møder med centrale interessenter og eksperter for at indsamle yderligere feedback og data om de specifikke problemer, der skal løses med initiativet, den politiske tilgang og dets virkning samt tekniske oplysninger om eksisterende praksis i industrien. Den gennemførte også målrettede workshoper og analyserede en lang række holdninger og analytiske dokumenter, der blev modtaget i forbindelse med forberedelsen af initiativet. Udarbejdelsen af den konsekvensanalyse, der ligger til grund for initiativet, blev støttet af to eksterne undersøgelser, som omfattede en række individuelle høringer af centrale interessenter⁴³.

Desuden drøftede Kommissionen initiativet med medlemmerne af kontaktudvalget for AVMS-direktivet og ERGA. Disse ekspertgrupper var en direkte kanal til at høre de mest relevante myndigheder på medlemsstatsniveau. For at indsamle synspunkter fra forskere og eksperter med særlig ekspertise på relevante områder (såsom offentlig ret og forfatningsret samt mediefrihed og det indre marked) blev der den 18. februar 2022 afholdt en særlig workshop med repræsentanter fra den akademiske verden, ERGA og Kommissionen.

Idéen om et lovgivningsforslag, der regulerer i det mindste visse væsentlige områder, fik støtte fra borgere og de fleste andre interessenter, herunder mediefrihedssamfundet, forbrugerorganisationer, medietilsynsmyndigheder og ERGA, offentlige og private radio- og TV-selskaber, indholdsdistributører og aktører inden for reklamesystemet. Blandt disse interessenter er der bred opbakning til en principbaseret tilgang i modsætning til ingen handling eller fastsættelse af detaljerede standarder.

Ikkestatslige organisationer og public service-radio/TV-selskaber støttede navnlig tiltag på EU-plan for at indføre garantier for redaktionel uafhængighed, herunder public service-mediers, og mindede samtidig om Amsterdamprotokollens betydning. Offentlige radio- og

⁴¹ Europa-Kommissionen (2022). Resultatet af indkaldelsen af feedback. Der blev modtaget i alt 1 470 indlæg via portalen Deltag i debatten, mens yderligere tre blev modtaget uden for webstedet, men inden for høringens tidsramme, og de blev derfor medtaget i svarene.

⁴² Europa-Kommissionen (2022). Resultatet af den offentlige høring.

⁴³ PwC, Intellera og Open evidence, "Support for the preparation of an impact assessment to accompany an EU initiative on the European Media Freedom Act", VIGIE 2021-644, Det Europæiske Universitetsinstitut, Katholieke Universiteit Leuven, Universiteit van Amsterdam og Vrije Universiteit Brussel, "Study on media plurality and diversity online", VIGIE 2020-825.

TV-selskaber støtter specifikt sikkerhedsforanstaltninger for redaktionel integritet online og vejledning om den passende fremtrædende placering af audiovisuelle medietjenester af almen interesse.

Private radio- og TV-selskaber gik især ind for fælles principper for foranstaltninger vedrørende mediepluralisme og gennemsigtighed, objektivitet og verificerbarhed i forbindelse med publikumsmåling, idet de med hensyn til sidstnævnte aspekt var enige med udgiverne og aktørerne i reklameøkosystemet. Udgivere, som traditionelt ikke er reguleret, gav udtryk for en generel præference for selvregulering eller en henstilling. De støttede imidlertid EU-dækkende foranstaltninger både til beskyttelse af journalistiske kilder og vedrørende statslig reklame. Borgerne var stærkt enige i behovet for gennemsigtighed og retfærdighed i fordelingen af statslige reklamer. Radio- og TV-selskaber og udgivere opfordrede til effektiv regulering af onlineplatforme.

Med hensyn til forvaltning er der generelt bred støtte til tilsyn baseret på ERGA, men der er forskellige holdninger til dets potentielle fremtidige status. Reguleringsmyndigheder og mediefrihedssamfundet går ind for at styrke ERGA, mens virksomheder og erhvervssammenslutninger snarere vil beholde den i sin nuværende form. De offentlige myndigheder støttede navnlig det lovgivningsmæssige samarbejde på EU-plan for at fremme fælles standarder for mediepluralisme og styrkelsen af ERGA's rolle og ressourcer med henblik på yderligere EU-koordinering.

• **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen har benyttet sig af en bred vifte af ekspertise i forbindelse med udarbejdelsen af dette forslag.

Ud over den offentlige høring og andre høringer af interesserede parter, der er beskrevet ovenfor, har Kommissionen bestilt to eksterne undersøgelser for at sikre en høj grad af sammenhæng og sammenlignelighed i analysen for så vidt angår alle potentielle politiske tilgange.

Europarådets Europæiske Audiovisuelle Observatorium udarbejdede også en særberetning om public service-mediernes forvaltning og uafhængighed⁴⁴. Publikationen ledsages af en omfattende oversigt over de vigtigste styringsgarantier for public service-medier i Europa.

Kommissionens rapporter om retsstatssituationen, årsrapporterne fra observatoriet for mediepluralisme samt nogle Eurobarometerundersøgelser dokumenterede og analyserede mange relevante spørgsmål. Disse kilder blev anvendt til at identificere problemerne, deres omfang på det indre mediemarked og deres drivkræfter. Kommissionen har også baseret sig på Europarådets relevante henstillinger, som alle medlemsstaterne er blevet enige om⁴⁵.

Endelig foretog Kommissionen for yderligere at støtte evidensbaseret analyse en gennemgang af relevant retspraksis og en omfattende litteraturgennemgang, der omfattede akademisk litteratur og et bredt spektrum af politiske undersøgelser og rapporter, herunder fra NGO'er, der er aktive inden for mediefrihed og -pluralisme.

⁴⁴ F.J. Cabrera Blázquez, M. Cappello, J. Talavera Milla, S. Valais, Governance and independence of public service media, IRIS Plus, Det Europæiske Audiovisuelle Observatorium, Strasbourg, 2022, og ERGA, Internal Media Plurality in Audiovisual Media Services in the EU: Rules & Practices, 2018.

⁴⁵ Se henstilling CM/Rec (2012)1 fra Ministerkomitéen til medlemsstaterne om forvaltning af public service-medier (vedtaget af Ministerkomitéen den 15. februar 2012 på ministerrepræsentanternes 1 134. møde) og Ministerkomitéens henstilling CM/Rec (2018)1[1] til medlemsstaterne om mediepluralisme og gennemsigtighed i medieejerskab.

- **Konsekvensanalyse**

I overensstemmelse med sin politik for bedre regulering gennemførte Kommissionen en konsekvensanalyse af dette forslag, som blev undersøgt af Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol. Konsekvensanalyserapporten blev første gang forelagt Udvalget for Forskriftskontrol den 13. maj og blev drøftet med Udvalget for Forskriftskontrol under en høring den 8. juni. Efter en negativ udtalelse af 10. juni blev rapporten revideret væsentligt og forelagt Udvalget for Forskriftskontrol på ny den 11. juli. Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse med forbehold den 27. juli. Konsekvensanalyserapporten blev yderligere revideret for at imødekomme Udvalget for Forskriftskontrols forslag til forbedringer. Udtalelserne fra Udvalget for Forskriftskontrol og bemærkningerne og forklaringerne til, hvordan der er taget hensyn til dem, findes i bilag 1 til konsekvensanalysen.

Kommissionen undersøgte forskellige politiske muligheder for at nå forslagets overordnede mål, som er at forbedre det indre mediemarkeds funktion.

Tre løsningsmodeller med forskellig grad af reguleringsmæssig intensitet blev vurderet:

- **Løsning 1: Henstilling om mediepluralisme og -uafhængighed**, der tilskynder medlemsstaterne og på visse områder virksomheder på mediemarkedet til at gennemføre en række foranstaltninger til fremme af mediepluralisme, redaktionel uafhængighed og gennemsigtighed og retfærdighed på mediemarkedet.
- **Løsning 2: Lovgivningsforslag og henstilling om mediernes uafhængighed**, førstnævnte om fælles regler for det indre marked for medietjenester og sidstnævnte om at tilskynde medievirksomheder og medlemsstater til at fremme mediernes uafhængighed og gennemsigtighed.
- **Løsning 3: Et styrket lovgivningsforslag**, der ud over alle de lovgivningsmæssige elementer i løsningsmodel 2 tilføjer yderligere forpligtelser for virksomheder på mediemarkedet og tilsynsmyndigheder for at fremme tilgængeligheden af medietjenester af høj kvalitet og en gennemsigtig og retfærdig fordeling af økonomiske ressourcer på mediemarkedet.

To delløsninger blev overvejet i forbindelse med forvaltningen af lovgivningsinstrumentet under løsning 2 og 3:

- Delløsning A: et forvaltningssystem baseret på et råd, der støttes af et sekretariat i Kommissionen
- Delløsning B: et forvaltningssystem baseret på et råd bistået af et uafhængigt EU-kontor.

I henhold til Kommissionens fastlagte metode blev de enkelte løsninger evalueret med hensyn til økonomiske, sociale og grundlæggende rettigheder. Den foretrukne løsning er løsning 2, delløsning A. Denne løsning vil opfylde det generelle mål med interventionen på en effektiv, sammenhængende, forholdsmæssig og i vid udstrækning produktiv måde.

Den foreslåede retsakt vil navnlig fastlægge nogle centrale principper og regler for mediemarkedet og tildele rådet vigtige opgaver som det kollektive organ af uafhængige medietilsynsmyndigheder, herunder opgaver med at yde ekspertrådgivning om reguleringsmæssige, tekniske eller praktiske aspekter af medieregulering, afgive udtalelser om markedsfusioner, der kan påvirke det indre markeds funktion, og koordinere tiltag over for medietjenesteudbydere (herunder fra tredjelande), der ikke følger EU's mediestandarder. Det vil være muligt at påberåbe sig de principper og regler, der er fastsat i retsakten, ved de

ationale domstole, og Kommissionen vil kunne anlægge traktatbrudssager, bl.a. i tilfælde af systemiske spørgsmål. Det ikkebindende element i politikpakken — henstillingen — vil foreslå frivillige tiltag på to specifikke områder: garantier for mediernes uafhængighed og gennemsigtighed i medieejerskab. En sådan flerstrengt og fleksibel tilgang vil give de ønskede fordele, samtidig med at omkostningerne for mediemarkedsaktørerne og de offentlige myndigheder optimeres, idet der også tages hensyn til de lavere omkostninger ved et kommissionssekretariat sammenlignet med EU-kontoret.

Løsningernes virkninger for forskellige interessentkategorier uddybes nærmere i bilag 3 til konsekvensanalysen.

- **Grundlæggende rettigheder**

Ved at styrke den lovgivningsmæssige konvergens på det indre mediemarked, sikre redaktionel uafhængighed i forbindelse med medietjenesteudbyderes erhvervsfrihed og øge gennemsigtigheden og rimeligheden i tildelingen af økonomiske ressourcer fremmer den foreslåede forordning udbuddet af uafhængige medietjenester af høj kvalitet på tværs af grænserne og dermed mediefrihed og -pluralisme. Det nye råds centrale rolle i den nye ramme, som er fuldstændig uafhængig af regeringer og andre offentlige eller private enheder, vil bidrage til en effektiv og upartisk opretholdelse af ytringsfriheden i hele EU, som er beskyttet af artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"), som svarer til artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention.

Den foreslåede forordning vil også have en positiv indvirkning på friheden til at oprette og drive egen virksomhed (chartrets artikel 16) ved at fjerne hindringerne for den frie udveksling af tjenesteydelser og begrænse risikoen for, at visse aktører på mediemarkedet udsættes for forskelsbehandling.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De budgetmæssige virkninger af forslaget til denne forordning vil blive dækket af de tildelinger, der er fastsat i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 under de finansielle tildelinger til programmet Et Kreativt Europa, som beskrevet i den finansieringsoversigt, der ledsager forslaget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil etablere en omfattende ramme for løbende overvågning af dette lovgivningsinstruments output, resultater og virkninger. Dette omfatter navnlig en ny uafhængig overvågningsmekanisme til at identificere og vurdere risici for det indre marked for medietjenester. Der forventes en evaluering af instrumentet og en rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg senest fire år efter dets ikrafttræden og derefter hvert fjerde år.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I kapitel I fastsættes forordningens genstand og anvendelsesområde samt definitionerne af de centrale begreber, der anvendes i forordningen. Det anføres navnlig, at forordningens kapitel II og kapitel III, afdeling 5, udgør minimumsbestemmelser om harmonisering.

Kapitel II indeholder rettigheder for modtagere af medietjenester og medietjenesteudbyderes rettigheder i det indre marked. Det fastsætter også garantier for public service-mediers uafhængige funktion og medietjenesteudbyderes forpligtelser i det indre marked.

Kapitel III fastlægger en ramme for reguleringssamarbejde og et velfungerende marked for medietjenester.

I afdeling 1 fastsættes det, at de uafhængige nationale tilsynsmyndigheder eller -organer i medlemsstaterne, der er ansvarlige for gennemførelsen af direktivet om audiovisuelle medietjenester, er ansvarlige for anvendelsen af dette kapitel, idet de får passende undersøgelsesbeføjelser til at udføre deres opgaver.

I afdeling 2 oprettes Det Europæiske Råd for Medietjenester, som er det kollektive organ af uafhængige medietilsynsmyndigheder, der erstatter og efterfølger Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA). Heri fastsættes kravene til rådets uafhængighed, og dets struktur præciseres. Rådet vil modtage den administrative og organisatoriske støtte, der er nødvendig for, at det kan udføre sine opgaver, fra et sekretariat, der stilles til rådighed af Kommissionen. Kapitlet indeholder en liste over rådets opgaver i henhold til forordningen.

I afdeling 3 fastsættes regler og procedurer for reguleringssamarbejde og lovgivningsmæssig konvergens på det indre mediemarked, herunder en mekanisme for struktureret samarbejde, anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger, vejledning om mediereguleringsspørgsmål og koordinering af foranstaltninger vedrørende medietjenester fra tredjelande. Bestemmelserne har til formål at sikre et tættere samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder og -organer inden for forskellige mediereguleringsområder.

Afdeling 4 omhandler specifikke spørgsmål vedrørende udbud af medietjenester i et digitalt miljø. Med hensyn til udbud af medietjenester på meget store onlineplatforme bygger dette på eksisterende horisontal lovgivning ved at give yderligere garantier for den redaktionelle integritet af indhold, der leveres online af medietjenesteudbydere, der overholder visse reguleringsmæssige eller selvregulerende standarder, og etablere en struktureret dialog mellem meget store onlineplatforme og relevante medieøkosystemmodparter. Afdelingen indeholder også bestemmelser om retten til tilpasning af udbuddet af audiovisuelle medier i enheder og brugergrænseflader, der kontrollerer adgangen til audiovisuelle medietjenester, og den tilsvarende forpligtelse for producenter og udviklere til teknisk at muliggøre en sådan tilpasning.

I afdeling 5 fastsættes en retlig ramme for nationale foranstaltninger, der påvirker driften af medietjenesteudbydere, og der fastsættes krav til nationale regler og procedurer vedrørende vurderingen af mediemarkedsfusioners indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed. Rådet vil få til opgave at tage stilling til tilfælde, hvor det indre markeds funktion kan blive påvirket.

I afdeling 6 fastsættes krav til systemer til publikumsmåling og metoder, der anvendes af relevante markedsaktører. Reglerne ledsages af en tilskyndelse til at udarbejde adfærdskodekser og fremme udveksling af bedste praksis. Afdeling 6 indeholder også fælles krav til allokering af statslige reklameudgifter til medietjenesteudbydere, uden at det berører reglerne for offentlige indkøb og statsstøttere reglerne.

Kapitel IV indeholder afsluttende bestemmelser, navnlig vedrørende overvågning, evaluering og rapportering. Forordningen indeholder en mekanisme, der gør det muligt for Kommissionen regelmæssigt at overvåge risici for funktionen af det indre marked for medietjenester i samråd med rådet. Kapitlet ophæver også den relevante artikel i AVMS-direktivet og præciserer forordningens ikrafttræden og start.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked (europæisk retsakt om mediefrihed) og om ændring af direktiv 2010/13/EU

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, og

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Uafhængige medietjenester spiller en unik rolle i det indre marked. De udgør en økonomisk vigtig sektor i hastig forandring og giver samtidig adgang til en mangfoldighed af synspunkter og pålidelige informationskilder for både borgere og virksomheder og opfylder dermed den almennyttige funktion som "offentlig vagthund". Medietjenester er i stigende grad tilgængelige online og på tværs af grænserne, mens de ikke er underlagt de samme regler og samme beskyttelsesniveau i de forskellige medlemsstater.
- (2) I betragtning af deres unikke rolle er beskyttelse af mediefrihed og -pluralisme et væsentligt element i et velfungerende indre marked for medietjenester (eller "det indre mediemarked"). Dette marked har ændret sig væsentligt siden begyndelsen af det nye århundrede og er blevet stadig mere digitalt og internationalt. Det giver mange økonomiske muligheder, men står også over for en række udfordringer. Unionen bør hjælpe mediesektoren med at udnytte disse muligheder i det indre marked og samtidig beskytte de værdier, såsom beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, der er fælles for Unionen og dens medlemsstater.
- (3) I det digitale medieområde får borgere og virksomheder i stigende grad adgang til og forbruger medieindhold, der er umiddelbart tilgængeligt på deres personlige enheder, på tværs af grænserne. Globale onlineplatforme fungerer som gateways til medieindhold med forretningsmodeller, der har en tendens til at afbryde adgangen til medietjenester og forstærke polariserende indhold og desinformation. Disse platforme er også vigtige udbydere af onlinereklamer, som har omdirigeret finansielle ressourcer fra mediesektoren, hvilket har påvirket dens finansielle bæredygtighed og dermed

mangfoldigheden af det indhold, der tilbydes. Da medietjenester er viden- og kapitalintensive, er de nødt til at have en vis størrelse for at forblive konkurrencedygtige og trives på det indre marked. I den forbindelse er muligheden for at tilbyde tjenester på tværs af grænserne og opnå investeringer, herunder fra eller i andre medlemsstater, særlig vigtig.

- (4) Det indre marked for medietjenester er imidlertid ikke tilstrækkeligt integreret. En række nationale restriktioner hæmmer den frie bevægelighed på det indre marked. Navnlig forskellige nationale regler for og tilgange til mediepluralisme og redaktionel uafhængighed, utilstrækkeligt samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder eller -organer samt uigennemsigtig og uretfærdig fordeling af offentlige og private økonomiske ressourcer gør det vanskeligt for aktører på mediemarkedet at operere og ekspandere på tværs af grænserne og fører til ulige konkurrencevilkår i hele Unionen. Integriteten af det indre marked for medietjenester kan også anfægtes af udbydere, der systematisk deltager i desinformation, herunder informationsmanipulation og indblanding, og misbruger det indre markeds friheder, herunder af statskontrollerede medietjenesteudbydere, der finansieres af visse tredjelande.
- (5) Som reaktion på udfordringerne for mediepluralisme og mediefrihed online har nogle medlemsstater desuden truffet lovgivningsmæssige foranstaltninger, og andre medlemsstater vil sandsynligvis gøre det samme, med risiko for at fremme forskellene i de nationale tilgange til og begrænsninger af den frie bevægelighed på det indre marked.
- (6) Modtagere af medietjenester i Unionen (fysiske personer, der er statsborgere i medlemsstaterne eller har rettigheder i henhold til EU-retten, og juridiske personer, der er etableret i Unionen) bør kunne nyde godt af friheden til at modtage gratis og pluralistiske medietjenester i det indre marked. Ved at fremme den grænseoverskridende strøm af medietjenester bør der sikres et minimumsniveau for beskyttelse af modtagere af medietjenester i det indre marked. Dette ville være i overensstemmelse med retten til at modtage og meddele oplysninger i henhold til artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"). Det er derfor nødvendigt at harmonisere visse aspekter af de nationale regler vedrørende medietjenester. I den endelige rapport fra konferencen om Europas fremtid opfordrede borgerne EU til yderligere at fremme mediernes uafhængighed og pluralisme, navnlig ved at indføre lovgivning om trusler mod mediernes uafhængighed gennem EU-dækkende minimumsstandards⁴⁶.
- (7) Med henblik på denne forordning bør definitionen af en medietjeneste begrænses til tjenester som defineret i traktaten og bør derfor omfatte enhver form for økonomisk aktivitet. Denne definition bør udelukke brugergenereret indhold, der uploades til en onlineplatform, medmindre det udgør en erhvervsmæssig aktivitet, der normalt udføres mod vederlag (uanset om det er af finansiel eller anden art). Den bør også udelukke rent privat korrespondance, såsom e-mails, samt alle tjenester, der ikke har udbud af audiovisuelle programmer eller lydprogrammer eller pressepublikationer som deres hovedformål, dvs. når indholdet kun er accessorisk i forhold til tjenesten og ikke dens hovedformål, såsom reklamer eller oplysninger vedrørende et produkt eller en tjeneste leveret af websteder, der ikke tilbyder medietjenester. Definitionen af en medietjeneste bør navnlig omfatte TV- eller radioudsendelser, audiovisuelle on-

⁴⁶ Konferencen om Europas fremtid — Rapport om det endelige resultat, maj 2022, navnlig forslag 27 (1) og 37 (4).

demand-medietjenester, audio-podcasts eller pressepublikationer. Virksomhedskommunikation og distribution af informations- eller reklamemateriale til offentlige eller private enheder bør ikke være omfattet af denne definition.

- (8) På det digitaliserede mediemarked kan udbydere af videodelingsplatforme eller meget store onlineplatforme falde ind under definitionen af medietjenesteudbydere. Generelt spiller sådanne udbydere en central rolle i organisationen af indhold, herunder ved hjælp af automatiserede midler eller algoritmer, men udøver ikke det redaktionelle ansvar for det indhold, de giver adgang til. I det stadig mere konvergerende mediemiljø er nogle udbydere af videodelingsplatforme eller meget store onlineplatforme imidlertid begyndt at udøve redaktionel kontrol over en eller flere dele af deres tjenester. En sådan enhed kan derfor både betegnes som udbyder af videodelingsplatforme eller en meget stor onlineplatformsudbyder og som medietjenesteudbyder.
- (9) Definitionen af publikumsmåling bør omfatte målesystemer, der er udviklet som aftalt gennem branchestandarder inden for selvregulerende organisationer, såsom de blandede industriudvalg, og målesystemer, der er udviklet uden for sådanne selvregulerende tilgange. Sidstnævnte anvendes ofte af visse onlineaktører, der selv måler eller leverer deres egne publikumsmålingssystemer til markedet, som ikke nødvendigvis overholder de i fællesskab aftalte industristandarder. I betragtning af den betydelige indvirkning, som sådanne systemer til publikumsmåling har på reklamemarkedet og mediemarkederne, bør de være omfattet af denne forordning.
- (10) Statslig reklame bør forstås bredt som omfattende salgsfremmende eller selvpromoverende aktiviteter, der udøves af, for eller på vegne af en lang række offentlige myndigheder eller enheder, herunder regeringer, tilsynsmyndigheder eller -organer samt statsejede virksomheder eller andre statskontrollerede enheder i forskellige sektorer, på nationalt eller regionalt plan, eller lokale regeringer i territoriale enheder med mere end 1 mio. indbyggere. Definitionen af statslig reklame bør dog ikke omfatte nødmeddelelser fra offentlige myndigheder, som er nødvendige, f.eks. i tilfælde af natur- eller sundhedskatastrofer, ulykker eller andre pludselige hændelser, der kan forvolde skade på enkeltpersoner.
- (11) For at sikre, at samfundet høster fordelene ved det indre mediemarked, er det vigtigt ikke blot at garantere de grundlæggende friheder i henhold til traktaten, men også den retssikkerhed, som er nødvendige for, at modtagerne af medietjenester kan nyde godt af de tilsvarende fordele. Sådanne modtagere bør have adgang til medietjenester af høj kvalitet, som er produceret af journalister og redaktører på en uafhængig måde og i overensstemmelse med journalistiske standarder, og som dermed leverer pålidelige oplysninger, herunder nyheds- og aktualitetsindhold. En sådan ret indebærer ikke nogen tilsvarende forpligtelse for en given medietjenesteudbyder til at overholde standarder, der ikke udtrykkeligt er fastsat ved lov. Sådanne medietjenester af høj kvalitet er også en modgift mod desinformation, herunder udenlandsk informationsmanipulation og indblanding.
- (12) Denne forordning berører ikke den ytringsfrihed, der er sikret enkeltpersoner i henhold til chartret. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har bemærket, at de offentlige myndigheder i en så følsom sektor som audiovisuelle medier ud over sin negative forpligtelse til ikke-indblanding har en positiv forpligtelse til at indføre

passende lovgivningsmæssige og administrative rammer for at sikre effektiv pluralisme⁴⁷.

- (13) Den frie udveksling af pålidelige oplysninger er afgørende i et velfungerende indre marked for medietjenester. Udbud af medietjenester bør derfor ikke være underlagt begrænsninger, der er i strid med denne forordning eller andre bestemmelser i EU-retten, såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU⁴⁸, der fastsætter de foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte brugerne mod ulovligt og skadeligt indhold. Begrænsninger kan også skyldes foranstaltninger, der anvendes af nationale offentlige myndigheder i overensstemmelse med EU-retten.
- (14) Beskyttelsen af den redaktionelle uafhængighed er en forudsætning for udøvelsen af medietjenesteudbydernes virksomhed og deres faglige integritet. Redaktionel uafhængighed er særlig vigtig for medietjenesteudbydere, der leverer nyheds- og aktualitetsindhold i betragtning af deres samfundsmæssige rolle som et offentligt gode. Medietjenesteudbydere bør kunne udøve deres økonomiske aktiviteter frit på det indre marked og konkurrere på lige fod i et stadig mere online miljø, hvor information strømmer på tværs af grænserne.
- (15) Medlemsstaterne har valgt forskellige tilgange til beskyttelse af redaktionel uafhængighed, hvilket i stigende grad udfordres i hele Unionen. Der er navnlig stigende indblanding i medietjenesteudbydernes redaktionelle beslutninger i flere medlemsstater. En sådan indblanding kan være direkte eller indirekte fra staten eller andre aktører, herunder offentlige myndigheder, folkevalgte, regeringseksponenter og politikere, f.eks. for at opnå en politisk fordel. Aktionærer og andre private parter, der har interesser i medietjenesteudbydere, kan handle på en måde, der går ud over den nødvendige balance mellem på den ene side deres egen erhvervsfrihed og ytringsfrihed og på den anden side den redaktionelle ytringsfrihed og brugernes informationsrettigheder, med henblik på at opnå økonomiske eller andre fordele. Desuden har de seneste tendenser inden for mediedistribution og -forbrug, herunder navnlig i onlinemiljøet, fået medlemsstaterne til at overveje love, der har til formål at regulere udbuddet af medieindhold. Medietjenesteudbydernes tilgang til at sikre redaktionel uafhængighed varierer også. Som følge af en sådan indblanding og fragmentering af regulering og tilgange påvirkes betingelserne for medietjenesteudbydernes udøvelse af økonomiske aktiviteter og i sidste ende kvaliteten af de medietjenester, som borgere og virksomheder modtager, negativt i det indre marked. Det er derfor nødvendigt at indføre effektive sikkerhedsforanstaltninger, der gør det muligt at udøve den redaktionelle frihed i hele Unionen, således at medietjenesteudbydere uafhængigt kan producere og distribuere deres indhold på tværs af grænserne, og tjenestemodtagere kan modtage sådant indhold.
- (16) Journalister og redaktører er de vigtigste aktører inden for produktion og levering af pålideligt medieindhold, navnlig ved at rapportere om nyheder eller aktuelle forhold. Det er derfor vigtigt at beskytte journalisters evne til at indsamle, faktatjekke og analysere oplysninger, herunder fortrolige oplysninger. Navnlig udbydere af medietjenester og journalister (herunder dem, der opererer i ikkestandardmæssige former for beskæftigelse såsom freelancere) bør kunne forlade sig på en solid

⁴⁷ Centro Europa 7 S.R.L. og Di Stefano mod Italien [GC], nr. 38433/09, § 134, ECHR 2012.

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).

beskyttelse af journalistiske kilder og journalistisk kommunikation, herunder mod anvendelse af overvågningsteknologier, da kilder uden en sådan beskyttelse kan afholde sig fra at bistå medierne med at informere offentligheden om spørgsmål af offentlig interesse. Som følge heraf kan journalisters frihed til at udøve deres økonomiske aktivitet og udfylde deres vigtige rolle som "offentlig vagthund" undermineres, hvilket påvirker adgangen til medietjenester af høj kvalitet negativt. Beskyttelsen af journalistiske kilder bidrager til beskyttelsen af den grundlæggende rettighed, der er nedfældet i chartrets artikel 11.

- (17) Beskyttelsen af journalistiske kilder reguleres i øjeblikket forskelligt i medlemsstaterne. Nogle medlemsstater yder absolut beskyttelse mod at tvinge journalister til at videregive oplysninger, der identificerer deres kilde i straffesager og administrative procedurer. Andre medlemsstater yder en kvalificeret beskyttelse, der er begrænset til retssager baseret på visse strafferetlige anklager, mens andre yder beskyttelse i form af et generelt princip. Dette fører til fragmentering af det indre mediemarked. Som følge heraf vil journalister, der i stigende grad arbejder med grænseoverskridende projekter og leverer deres tjenester til et grænseoverskridende publikum, og som også udbyder medietjenester, sandsynligvis støde på hindringer, retsusikkerhed og ulige konkurrencevilkår. Beskyttelsen af journalistiske kilder og journalistisk kommunikation kræver derfor harmonisering og yderligere styrkelse på EU-plan.
- (18) Public service-medier, der er oprettet af medlemsstaterne, spiller en særlig rolle på det indre mediemarked ved at sikre, at borgere og virksomheder har adgang til information af høj kvalitet og upartisk mediedækning som led i deres opgaver. Public service-medier kan imidlertid være særligt udsat for risikoen for indblanding i betragtning af deres institutionelle nærhed til staten og den offentlige finansiering, de modtager. Denne risiko kan forværres af uensartede sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med uafhængig forvaltning og en afbalanceret dækning af public service-medier i hele Unionen. Denne situation kan føre til partisk eller delvis mediedækning, forvride konkurrencen på det indre mediemarked og påvirke adgangen til uafhængige og upartiske medietjenester negativt. Med udgangspunkt i de internationale standarder, som Europarådet har udviklet i denne henseende, er det derfor nødvendigt at indføre retlige garantier for public service-mediernes uafhængige funktion i hele Unionen. Det er også nødvendigt at sikre, at public service-mediudbydere, uden at det berører anvendelsen af Unionens statsstøtteregler, modtager tilstrækkelig og stabil finansiering til at opfylde deres opgave, som muliggør forudsigelighed i deres planlægning. En sådan finansiering bør helst besluttes og afsættes på flerårig basis i overensstemmelse med public service-mediudbydernes public serviceopgaver for at undgå potentiel utilbørlig påvirkning fra årlige budgetforhandlinger. Kravene i denne forordning berører ikke medlemsstaternes kompetence til at finansiere public service-medier som fastsat i protokol nr. 29 om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (19) Det er afgørende for modtagerne af medietjenester, at de med sikkerhed ved, hvem der ejer og står bag nyhedsmedierne, så de kan identificere og forstå potentielle interessekonflikter, som er en forudsætning for at danne velinformerede meninger og dermed deltage aktivt i et demokrati. En sådan gennemsigtighed er også et effektivt redskab til at begrænse risikoen for indblanding i redaktionel uafhængighed. Det er derfor nødvendigt at indføre fælles oplysningskrav for alle relevante medietjenesteudbydere i hele Unionen, som bør omfatte forholdsmæssige krav om

offentliggørelse af oplysninger om ejerskab. I denne forbindelse bør de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet i henhold til artikel 30, stk. 9, i direktiv (EU) 2015/849⁴⁹, ikke berøres. De relevante udbydere bør offentliggøre de krævede oplysninger på deres websteder eller på et andet medium, der er let og direkte tilgængeligt.

- (20) Mediernes integritet kræver også en proaktiv tilgang til at fremme nyhedsmedieselskabers redaktionelle uafhængighed, navnlig gennem interne sikkerhedsforanstaltninger. Når den overordnede redaktionelle linje er aftalt mellem ejere og redaktører, bør medietjenesteudbydere træffe forholdsmæssige foranstaltninger for at sikre redaktørernes frihed til at træffe individuelle beslutninger i forbindelse med deres erhvervsmæssige virksomhed. Målet om at beskytte redaktører mod utilbørlig indblanding i deres beslutninger om specifikt indhold som led i deres daglige arbejde bidrager til at sikre lige vilkår på det indre marked for medietjenester samt kvaliteten af sådanne tjenester. Dette formål er ligeledes i overensstemmelse med den grundlæggende ret til at modtage og meddele oplysninger i henhold til chartrets artikel 11. I lyset af disse overvejelser bør medietjenesteudbydere også sikre gennemsigtighed med hensyn til faktiske eller potentielle interessekonflikter for deres tjenestemodtagere.
- (21) For at mindske de reguleringsmæssige byrder bør mikrovirksomheder som omhandlet i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU⁵⁰ undtages fra kravene vedrørende information og interne sikkerhedsforanstaltninger med henblik på at sikre de enkelte redaktionelle beslutningers uafhængighed. Desuden bør medietjenesteudbydere frit kunne skræddersy de interne sikkerhedsforanstaltninger til deres behov, navnlig hvis de er små og mellemstore virksomheder som omhandlet i nævnte artikel. Henstillingen, der ledsager denne forordning⁵¹, indeholder et katalog over frivillige interne sikkerhedsforanstaltninger, der kan vedtages i medievirksomheder i denne henseende. Denne forordning bør ikke fortolkes således, at ejerne af private medietjenesteudbydere fratages deres beføjelse til at fastsætte strategiske eller generelle mål og fremme deres virksomheders vækst og finansielle levedygtighed. I denne henseende anerkendes det i denne forordning, at målet om at fremme redaktionel uafhængighed skal forenes med private medieejeres legitime rettigheder og interesser.
- (22) Uafhængige nationale tilsynsmyndigheder eller -organer er afgørende for en korrekt anvendelse af medielovgivningen i hele Unionen. De nationale tilsynsmyndigheder eller -organer, der er omhandlet i artikel 30 i direktiv 2010/13/EU, er bedst placeret til at sikre en korrekt anvendelse af kravene vedrørende reguleringssamarbejde og et velfungerende marked for medietjenester, jf. kapitel III i denne forordning. For at sikre en konsekvent anvendelse af denne forordning og anden EU-lovgivning på medieområdet er det nødvendigt at oprette et uafhængigt rådgivende organ på EU-

⁴⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

⁵⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

⁵¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

plan, der samler sådanne myndigheder eller organer og koordinerer deres foranstaltninger. Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA), der blev oprettet ved direktiv 2010/13/EU, har været afgørende for at fremme en konsekvent gennemførelse af dette direktiv. Det Europæiske Råd for Medietjenester ("rådet") bør derfor bygge på ERGA og erstatte det. Dette kræver en målrettet ændring af direktiv 2010/13/EU for at slette dets artikel 30b, der opretter ERGA, og erstatte henvisningerne til ERGA og dets opgaver som følge heraf. Ændringen af direktiv 2010/13/EU ved denne forordning er berettiget i dette tilfælde, da den er begrænset til en bestemmelse, som ikke behøver at blive gennemført af medlemsstaterne, og som er rettet til EU-institutionerne.

- (23) Rådet bør samle højtstående repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer, der er omhandlet i artikel 30 i direktiv 2010/13/EU, og som er udpeget af sådanne myndigheder eller organer. I tilfælde, hvor medlemsstaterne har flere relevante regulerende myndigheder eller organer, herunder på regionalt plan, bør der vælges en fælles repræsentant ved hjælp af passende procedurer, og stemmeretten bør fortsat være begrænset til én repræsentant for hver medlemsstat. Dette bør ikke berøre de øvrige nationale tilsynsmyndigheders eller -organers mulighed for at deltage, alt efter hvad der er relevant, i rådets møder. Rådet bør også have mulighed for efter aftale med Kommissionen at indbyde eksperter og observatører, herunder navnlig tilsynsmyndigheder eller -organer fra kandidatlande, potentielle kandidatlande, EØS-lande eller ad hoc-delegerede fra andre kompetente nationale myndigheder, til at deltage i sine møder. På grund af mediesektorens følsomhed og i henhold til praksis med ERGA-afgørelser vedtaget i overensstemmelse med dens forretningsorden bør rådet vedtage sine afgørelser med et flertal på to tredjedele af stemmerne.
- (24) Uden at det berører de beføjelser, som Kommissionen er tillagt ved traktaterne, er det vigtigt, at Kommissionen og rådet arbejder tæt sammen. Rådet bør navnlig aktivt støtte Kommissionen i dens opgaver med at sikre konsekvent anvendelse af denne forordning og de nationale regler til gennemførelse af direktiv 2010/13/EU. Med henblik herpå bør rådet navnlig rådgive og bistå Kommissionen om reguleringsmæssige, tekniske eller praktiske aspekter af anvendelsen af EU-retten, fremme samarbejde og effektiv udveksling af oplysninger, erfaringer og bedste praksis og udarbejde udtalelser efter aftale med Kommissionen eller efter dennes anmodning i de tilfælde, der er omhandlet i denne forordning. For at rådet kan udføre sine opgaver effektivt, bør det kunne trække på ekspertisen og de menneskelige ressourcer i et sekretariat, der stilles til rådighed af Kommissionen. Kommissionens sekretariat bør yde rådet administrativ og organisatorisk støtte og hjælpe det med at udføre sine opgaver.
- (25) Reguleringssamarbejde mellem uafhængige medietilsynsmyndigheder eller -organer er afgørende for at få det indre marked for medietjenester til at fungere korrekt. Direktiv 2010/13/EU indeholder imidlertid ikke bestemmelser om struktureret samarbejde for nationale tilsynsmyndigheder eller -organer. Siden revisionen af EU-rammen for audiovisuelle medietjenester ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808⁵², som udvidede dens anvendelsesområde til videodelingsplatforme, har der været et stadigt stigende behov for tæt samarbejde mellem nationale

⁵² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 69).

tilsynsmyndigheder eller -organer, navnlig for at løse grænseoverskridende sager. Et sådant behov er også berettiget i lyset af de nye udfordringer i EU's mediemiljø, som denne forordning søger at løse, herunder ved at overdrage nye opgaver til nationale tilsynsmyndigheder eller -organer.

- (26) For at sikre en effektiv håndhævelse af EU's medielovgivning, forhindre mulig omgåelse af de gældende medieregler fra useriøse medietjenesteudbyderes side og for at undgå, at der opstår yderligere hindringer på det indre marked for medietjenester, er det vigtigt at skabe klare og juridisk bindende rammer for, at nationale tilsynsmyndigheder eller -organer kan samarbejde effektivt og virkningsfuldt.
- (27) På grund af videodelingsplatformes paneuropæiske karakter skal de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer have et særligt værktøj til at beskytte brugere af videodelingsplatformstjenester mod visse former for ulovligt og skadeligt indhold, herunder kommerciel kommunikation. Der er navnlig behov for en mekanisme, der gør det muligt for enhver relevant national tilsynsmyndighed eller ethvert relevant nationalt tilsynsorgan at anmode sine kolleger om at træffe nødvendige og forholdsmæssige foranstaltninger for at sikre, at udbydere af videodelingsplatforme håndhæver forpligtelserne i henhold til denne artikel. Hvis anvendelsen af en sådan mekanisme ikke fører til en mindelig løsning, kan friheden til at levere informationssamfundstjenester fra en anden medlemsstat kun begrænses, hvis betingelserne i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF⁵³ er opfyldt, og den deri fastsatte procedure følges.
- (28) Det er afgørende at sikre en ensartet reguleringspraksis vedrørende denne forordning og direktiv 2010/13/EU. Med henblik herpå og for at bidrage til at sikre en ensartet gennemførelse af EU's medielovgivning kan Kommissionen udstede retningslinjer om spørgsmål, der er omfattet af både denne forordning og direktiv 2010/13/EU, når det er nødvendigt. Når Kommissionen beslutter at udstede retningslinjer, bør den navnlig overveje reguleringsmæssige spørgsmål, der berører et betydeligt antal medlemsstater, eller spørgsmål med et grænseoverskridende element. Dette er navnlig tilfældet for nationale foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 7a i direktiv 2010/13/EU om en passende fremtrædende placering af audiovisuelle medietjenester af almen interesse. I betragtning af de mange oplysninger og den stigende brug af digitale midler til at få adgang til medierne er det vigtigt at sikre, at indhold af almen interesse får en fremtrædende plads, for at bidrage til at opnå lige vilkår på det indre marked og overholde den grundlæggende ret til at modtage oplysninger i henhold til artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. I betragtning af den mulige indvirkning af de nationale foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 7a, på det indre mediemarked, vil retningslinjer fra Kommissionen være vigtige for at opnå retssikkerhed på dette område. Det ville også være nyttigt at vejlede om nationale foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 5, stk. 2, i direktiv 2010/13/EU, med henblik på at sikre, at offentligheden har adgang til tilgængelige, nøjagtige og ajourførte oplysninger om medieejerskab. Kommissionen bør i forbindelse med udarbejdelsen af sine retningslinjer bistås af rådet. Rådet bør navnlig dele sin reguleringsmæssige, tekniske og praktiske ekspertise med Kommissionen vedrørende de områder og emner, der er omfattet af de respektive retningslinjer.

⁵³

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("Direktivet om elektronisk handel") (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

- (29) For at sikre lige vilkår i udbuddet af forskellige audiovisuelle medietjenester i lyset af den teknologiske udvikling på det indre marked er det nødvendigt at finde fælles tekniske forskrifter for enheder, der kontrollerer eller forvalter adgangen til og brugen af audiovisuelle medietjenester, eller som transporterer digitale signaler, der formidler audiovisuelt indhold fra kilde til bestemmelsessted. I den forbindelse er det vigtigt at undgå, at divergerende tekniske standarder skaber hindringer og yderligere omkostninger for industrien og forbrugerne, samtidig med at der tilskyndes til løsninger med henblik på at gennemføre eksisterende forpligtelser vedrørende audiovisuelle medietjenester.
- (30) De tilsynsmyndigheder eller -organer, der er omhandlet i artikel 30 i direktiv 2010/13/EU, har specifik praktisk ekspertise, der sætter dem i stand til effektivt at afveje medietjenesteudbydernes og -modtagernes interesser og samtidig sikre respekten for ytringsfriheden. Dette er navnlig afgørende, når det drejer sig om at beskytte det indre marked mod aktiviteter, der udøves af medietjenesteudbydere, som er etableret uden for Unionen, og som er rettet mod målgrupper i Unionen, hvor de bl.a. i betragtning af den kontrol, som tredjelande kan udøve over dem, kan skade eller udgøre en risiko for skade for den offentlige sikkerhed og forsvaret. I denne forbindelse er det nødvendigt at styrke koordineringen mellem nationale tilsynsmyndigheder eller -organer med henblik på sammen at imødegå mulige trusler mod den offentlige sikkerhed og forsvaret som følge af sådanne medietjenester og give en retlig ramme for at sikre effektiviteten og den mulige koordinering af de nationale foranstaltninger, der vedtages i overensstemmelse med Unionens medielovgivning. For at sikre, at medietjenester, der er suspenderet i visse medlemsstater i henhold til artikel 3, stk. 3, og artikel 3, stk. 5, i direktiv 2010/13/EU, ikke fortsat leveres via satellit eller andre midler i disse medlemsstater, bør der også være en mekanisme for fremskyndet gensidigt samarbejde og bistand til rådighed for at sikre den effektive virkning af de relevante nationale foranstaltninger i overensstemmelse med EU-retten. Det er desuden nødvendigt at koordinere de nationale foranstaltninger, der kan vedtages for at imødegå trusler mod den offentlige sikkerhed og forsvar fra medietjenester, som er etableret uden for Unionen, og som er rettet mod målgrupper i Unionen, herunder muligheden for, at rådet efter aftale med Kommissionen kan afgive udtalelser om sådanne foranstaltninger, hvis det er relevant. I den forbindelse skal risiciene for den offentlige sikkerhed og forsvaret vurderes på grundlag af alle relevante faktuelle og retlige elementer på nationalt og europæisk plan. Dette berører ikke Unionens kompetence i henhold til artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (31) Meget store onlineplatforme fungerer for mange brugere som en gateway for adgang til medietjenester. Medietjenesteudbydere, der har et redaktionelt ansvar for deres indhold, spiller en vigtig rolle i distributionen af information og i udøvelsen af informationsfriheden online. Når de udøver et sådant redaktionelt ansvar, forventes de at handle omhyggeligt og give oplysninger, der er pålidelige og respekterer de grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med de lovgivningsmæssige eller selvregulerende krav, de er underlagt i medlemsstaterne. Hvis udbydere af meget store onlineplatforme mener, at indhold leveret af sådanne medietjenesteudbydere er uforeneligt med deres vilkår og betingelser, selv om det ikke bidrager til en systemisk risiko som omhandlet i artikel 26 i forordning (EU) 2022/XXX [retsakten om digitale tjenester], bør de derfor, også i lyset af brugernes informationsfrihed, tage behørigt hensyn til mediefrihed og -pluralisme i overensstemmelse med forordning (EU) 2022/XXX [retsakten om digitale tjenester] og så tidligt som muligt give medietjenesteudbydere de nødvendige forklaringer som deres erhvervsbrugere i

begrundelsen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150⁵⁴. For at minimere indvirkningen af enhver begrænsning af dette indhold på brugernes informationsfrihed bør meget store onlineplatforme bestræbe sig på at indgive begrundelsen, inden begrænsningen får virkning, uden at det berører deres forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2022/XXX [retsakten om digitale tjenester]. Denne forordning bør navnlig ikke forhindre en udbyder af en meget stor onlineplatform i hurtigt at træffe foranstaltninger enten mod ulovligt indhold, der udbredes via dens tjeneste, eller for at afbøde de systemiske risici, som udbredelsen af visse former for indhold gennem dens tjeneste udgør, i overensstemmelse med EU-retten, navnlig i henhold til forordning (EU) 2022/XXX [retsakten om digitale tjenester].

- (32) I betragtning af den forventede positive indvirkning på den frie udveksling af tjenesteydelser og ytringsfriheden er det endvidere berettiget, at hvis medietjenesteudbydere overholder visse reguleringsmæssige eller selvregulerende standarder, behandles deres klager over afgørelser truffet af udbydere af meget store onlineplatforme med prioritet og uden unødigt forsinkelse.
- (33) Med henblik herpå bør udbydere af meget store onlineplatforme stille en funktion til rådighed på deres onlinegrænseflade for at gøre det muligt for medietjenesteudbydere at erklære, at de opfylder visse krav, samtidig med at de bevarer muligheden for ikke at acceptere en sådan egenerklæring, hvis de mener, at disse betingelser ikke er opfyldt. Udbydere af meget store onlineplatforme kan basere sig på oplysninger om overholdelse af disse krav, såsom den maskinlæsbare standard i Journalism Trust Initiative eller andre relevante adfærdscodekser. Retningslinjer fra Kommissionen kan være nyttige med henblik på at fremme en effektiv gennemførelse af en sådan funktion, herunder om vilkårene for inddragelse af relevante civilsamfundsorganisationer i revisionen af erklæringerne, om høring af tilsynsmyndigheden i etableringslandet, hvor det er relevant, og om håndtering af ethvert potentielt misbrug af funktionaliteten.
- (34) Denne forordning anerkender betydningen af selvregulerende mekanismer i forbindelse med udbud af medietjenester på meget store onlineplatforme. De udgør en form for frivillige initiativer, f.eks. i form af adfærdscodekser, der gør det muligt for medietjenesteudbydere eller deres repræsentanter at vedtage fælles retningslinjer, herunder om etiske standarder, korrektion af fejl eller klagebehandling, indbyrdes og for dem selv. En solid, inklusiv og bredt anerkendt selvregulering i medierne er en effektiv garanti for medietjenesternes kvalitet og professionalisme og er afgørende for at sikre den redaktionelle integritet.
- (35) Udbydere af meget store onlineplatforme bør samarbejde med medietjenesteudbydere, der overholder standarderne for troværdighed og gennemsigtighed, og som mener, at udbydere af meget store onlineplatforme ofte pålægger begrænsninger på deres indhold uden tilstrækkeligt grundlag for at finde en mindelig løsning for at bringe eventuelle uberettigede restriktioner til ophør og undgå dem i fremtiden. Udbydere af meget store onlineplatforme bør deltage i sådanne udvekslinger i god tro, idet der lægges særlig vægt på at beskytte mediefriheden og informationsfriheden.

⁵⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 57).

- (36) På grundlag af den nyttige rolle, som ERGA spiller med hensyn til at overvåge underskrivernes overholdelse af EU's adfærdskodeks om desinformation, bør rådet mindst en gang om året tilrettelægge en struktureret dialog mellem udbydere af meget store onlineplatforme, repræsentanter for medietjenesteudbydere og repræsentanter for civilsamfundet for at fremme adgangen til uafhængige mediers forskellige tilbud på meget store onlineplatforme, drøfte erfaringer og bedste praksis i forbindelse med anvendelsen af de relevante bestemmelser i denne forordning og overvåge overholdelsen af selvregulerende initiativer, der har til formål at beskytte samfundet mod skadeligt indhold, herunder dem, der har til formål at bekæmpe desinformation. Kommissionen kan, hvor det er relevant, gennemgå rapporterne om resultaterne af sådanne strukturerede dialoger, når den vurderer systemiske og nye spørgsmål i hele Unionen i henhold til forordning (EU) 2022/XXX [retsakten om digitale tjenester], og kan anmode rådet om at støtte det med henblik herpå.
- (37) Modtagere af audiovisuelle medietjenester bør kunne vælge det audiovisuelle indhold, de ønsker at se, i overensstemmelse med deres præferencer. Deres frihed på dette område kan imidlertid begrænses af handelspraksis i mediesektoren, dvs. aftaler om prioritering af indhold mellem producenter af enheder eller udbydere af brugergrænseflader, der kontrollerer eller forvalter adgangen til og brugen af audiovisuelle medietjenester, såsom forbundne TV-apparater, og medietjenesteudbydere. Prioriteringen kan f.eks. gennemføres på en enheds startskærm, gennem hardware- eller softwaregenveje, applikationer og søgeområder, som har konsekvenser for modtagernes visningsadfærd, og som kan blive uretmæssigt tilskyndet til at vælge visse audiovisuelle medietilbud frem for andre. Tjenestemodtagere bør have mulighed for på en enkel og brugervenlig måde at ændre standardindstillingerne for en enhed eller brugergrænseflade, der kontrollerer og forvalter adgangen til og brugen af audiovisuelle medietjenester, uden at dette berører foranstaltninger til at sikre en passende fremtrædende placering af audiovisuelle medietjenester af almen interesse, der gennemfører artikel 7a i direktiv 2010/13/EF, og som træffes med henblik på at tilgodese legitime almene samfundspolitiske hensyn.
- (38) Forskellige love, forskrifter eller administrative foranstaltninger kan have en negativ indvirkning på medietjenesteudbyderes virksomhed i det indre marked. De omfatter f.eks. regler, der begrænser ejerskabet af medievirksomheder hos andre virksomheder, der er aktive inden for mediesektoren eller ikkemedierelaterede sektorer. De omfatter også afgørelser vedrørende udstedelse af licenser, tilladelser eller forudgående underretning af medietjenesteudbydere. For at afbøde deres potentielle negative indvirkning på det indre markeds funktion for medietjenester og øge retssikkerheden er det vigtigt, at sådanne foranstaltninger er i overensstemmelse med principperne om objektiv begrundelse, gennemsigtighed, ikkeforskelsbehandling og proportionalitet.
- (39) Det er også afgørende, at rådet har beføjelse til at afgive udtalelse efter anmodning fra Kommissionen, når nationale foranstaltninger sandsynligvis vil påvirke det indre marked for medietjenesters funktion. Dette er f.eks. tilfældet, når en national administrativ foranstaltning er rettet til en medietjenesteudbyder, der udbyder sine tjenester til mere end én medlemsstat, eller når den pågældende medietjenesteudbyder har en betydelig indflydelse på dannelsen af den offentlige mening i medlemsstaten.
- (40) Medierne spiller en afgørende rolle med hensyn til at forme den offentlige mening og hjælpe borgerne med at deltage i demokratiske processer. Derfor bør medlemsstaterne fastsætte regler og procedurer i deres retssystemer for at sikre vurdering af mediemarkedsfusioner, der kan have en betydelig indvirkning på mediepluralismen eller den redaktionelle uafhængighed. Sådanne regler og procedurer kan påvirke

friheden til at levere medietjenester i det indre marked og skal udformes korrekt og være gennemsigtige, objektive, forholdsmæssige og ikkediskriminerende. Mediemarkedsfusioner, der er underlagt sådanne regler, bør forstås således, at de omfatter fusioner, der kan resultere i, at en enkelt enhed kontrollerer eller har væsentlige interesser i medietjenester, som har væsentlig indflydelse på dannelsen af den offentlige mening på et givet mediemarked, inden for en mediedelsektor eller på tværs af forskellige mediesektorer i en eller flere medlemsstater. Et vigtigt kriterium, der skal tages i betragtning, er reduktionen af konkurrerende synspunkter på dette marked som følge af fusionen.

- (41) Nationale tilsynsmyndigheder eller -organer, som har særlig ekspertise inden for mediepluralisme, bør inddrages i vurderingen af mediemarkedsfusioners indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed, hvis de ikke selv er de udpegede myndigheder eller organer. For at fremme retssikkerheden og sikre, at reglerne og procedurerne reelt er rettet mod at beskytte mediepluralisme og redaktionel uafhængighed, er det vigtigt på forhånd at fastsætte objektive, ikkediskriminerende og forholdsmæssige kriterier for anmeldelse og vurdering af mediemarkedsfusioners indvirkning på mediepluralisme og redaktionel uafhængighed.
- (42) Når en mediemarkedsfusion udgør en fusion, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁵⁵, bør anvendelsen af denne forordning eller af regler og procedurer, som medlemsstaterne har vedtaget på grundlag af denne forordning, ikke berøre anvendelsen af artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 139/2004. Alle foranstaltninger, der træffes af de udpegede eller involverede nationale tilsynsmyndigheder eller -organer på grundlag af deres vurdering af mediemarkedsfusioners indvirkning på mediepluralisme og redaktionel uafhængighed, bør derfor have til formål at beskytte legitime interesser som omhandlet i artikel 21, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 139/2004 og bør være i overensstemmelse med de generelle principper og andre bestemmelser i EU-retten.
- (43) Rådet bør have beføjelse til at afgive udtalelser om udkast til afgørelser eller udtalelser fra de udpegede eller involverede nationale tilsynsmyndigheder eller -organer, hvis de anmeldelsespligtige fusioner kan påvirke det indre mediemarked. Dette vil f.eks. være tilfældet, når sådanne fusioner involverer mindst én virksomhed, der er etableret i en anden medlemsstat eller opererer i mere end én medlemsstat, eller resulterer i, at medietjenesteudbydere har en betydelig indflydelse på dannelsen af den offentlige mening på et bestemt mediemarked. Hvis fusionen ikke er blevet vurderet af de relevante nationale myndigheder eller organer for dens indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed, eller hvis de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer ikke har hørt rådet om en given mediemarkedsfusion, men hvor mediemarkedsfusionen anses for at kunne påvirke det indre marked for medietjenesters funktion, bør rådet desuden kunne afgive en udtalelse efter anmodning fra Kommissionen. Under alle omstændigheder bevarer Kommissionen muligheden for at afgive sine egne udtalelser efter rådets udtalelser.
- (44) Med henblik på at sikre pluralistiske mediemarkeder bør de nationale myndigheder eller organer og rådet tage hensyn til et sæt kriterier. Der bør navnlig tages hensyn til indvirkningen på mediepluralismen, herunder navnlig indvirkningen på dannelsen af den offentlige mening, under hensyntagen til onlinemiljøet. Samtidig bør det

⁵⁵ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EF-fusionsforordningen) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

overvejes, om andre medieforetagender, der leverer et andet og alternativt indhold, stadig vil eksistere side om side på de(t) pågældende marked(er) efter den pågældende mediemarkedsfusion. Vurderingen af garantierne for redaktionel uafhængighed bør omfatte en undersøgelse af potentielle risici for utilbørlig indblanding fra den potentielle ejers, ledelses eller ledelsesstrukturens side i den erhvervede eller fusionerede enheds individuelle redaktionelle beslutninger. Der bør også tages hensyn til eksisterende eller påtænkte interne sikkerhedsforanstaltninger, der har til formål at bevare uafhængigheden af de enkelte redaktionelle beslutninger i de involverede medievirksomheder. Ved vurderingen af de potentielle virkninger bør den pågældende fusions virkninger på den eller de fusionerede enheders økonomiske bæredygtighed også tages i betragtning, og om de uden fusionen ville være økonomisk bæredygtige i den forstand, at de på mellemlang sigt ville være i stand til fortsat at levere og videreudvikle økonomisk levedygtige, tilstrækkeligt finansierede og teknologisk tilpassede medietjenester af høj kvalitet på markedet.

- (45) Publikumsmåling har en direkte indvirkning på fordelingen af og priserne på reklamer, som udgør en vigtig indtægtskilde for mediesektoren. Det er et vigtigt redskab til at evaluere medieindholdet og forstå publikums præferencer med henblik på at planlægge den fremtidige produktion af indhold. Mediemarkedsaktører, navnlig medietjenesteudbydere og annoncører, bør derfor kunne forlade sig på objektive publikumsdata, der stammer fra gennemsigtige, upartiske og verificerbare publikumsmålingsløsninger. Visse nye aktører, der er dukket op i medieøkosystemet, leverer imidlertid deres egne måletjenester uden at stille oplysninger om deres metoder til rådighed. Dette kan føre til informationsasymmetri mellem aktører på mediemarkedet og potentielle markedsforvridninger på bekostning af lige muligheder for medietjenesteudbydere på markedet.
- (46) For at forbedre verificerbarheden og pålideligheden af metoder til publikumsmåling, navnlig online, bør der fastsættes gennemsigtighedsforpligtelser for udbydere af publikumsmålingssystemer, der ikke overholder de benchmarks for branchen, som er aftalt i de relevante selvregulerende organer. I henhold til disse forpligtelser bør sådanne aktører på anmodning og i det omfang, det er muligt, give annoncører og medietjenesteudbydere eller parter, der handler på deres vegne, oplysninger, som beskriver de metoder, der er anvendt til publikumsmåling. Sådanne oplysninger kan bestå i at angive forskellige elementer såsom størrelsen af det målte prøveudsnit, definitionen af de indikatorer, der måles, parametrene, målemetoderne og fejlmargenen samt måleperioden. De forpligtelser, der pålægges i henhold til denne forordning, berører ikke eventuelle forpligtelser, der gælder for udbydere af publikumsmålingstjenester i henhold til forordning (EU) 2019/1150 eller forordning (EU) 2022/XX [retsakten om digitale markeder], herunder forpligtelser vedrørende rangordning eller selvbegunstigelse.
- (47) Adfærdskodekser, der udarbejdes enten af udbyderne af publikumsmålingssystemer eller af organisationer eller sammenslutninger, der repræsenterer dem, kan bidrage til en effektiv anvendelse af denne forordning og bør derfor fremmes. Selvregulering er allerede blevet anvendt til at fremme høje kvalitetsstandarder inden for publikumsmåling. Videreudviklingen heraf kan ses som et effektivt redskab for industrien til at nå til enighed om de praktiske løsninger, der er nødvendige for at sikre, at publikumsmålingssystemer og deres metoder er i overensstemmelse med principperne om gennemsigtighed, upartiskhed, inklusivitet, proportionalitet, ikkeforskelsbehandling og verificerbarhed. Ved udarbejdelsen af sådanne adfærdskodekser i samråd med alle relevante interessenter og navnlig

medietjenesteudbydere kan der navnlig tages hensyn til den stigende digitalisering af mediesektoren og målet om at opnå lige vilkår blandt mediemarkedets aktører.

- (48) Statslig reklame er en vigtig indtægtskilde for mange medietjenesteudbydere og bidrager til deres økonomiske bæredygtighed. For at sikre lige muligheder på det indre marked skal enhver medietjenesteudbyder fra en hvilken som helst medlemsstat, der i tilstrækkelig grad kan nå ud til nogle af eller alle de relevante borgere, gives adgang til den på en ikkediskriminerende måde. Desuden kan statslig reklame gøre medietjenesteudbydere sårbare over for utilbørlig statslig påvirkning til skade for den frie udveksling af tjenesteydelser og de grundlæggende rettigheder. Uigennemsigtig og partisk fordeling af statslig reklame er derfor et effektivt redskab til at udøve indflydelse eller "fange" medietjenesteudbydere. Distributionen og gennemsigtigheden af statslig reklame reguleres i nogle henseender gennem en fragmenteret ramme af mediespecifikke foranstaltninger og generelle love om offentlige indkøb, som dog muligvis ikke dækker alle statens reklameudgifter eller yder tilstrækkelig beskyttelse mod præferentiel eller partisk distribution. Navnlig finder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU⁵⁶ ikke anvendelse på offentlige tjenesteydelseskontrakter om erhvervelse, udvikling, produktion eller samproduktion af programmateriale, der er beregnet til audiovisuelle medietjenester eller radiomedietjenester. Mediespecifikke regler om statslig reklame, hvor sådanne findes, er meget forskellige fra den ene medlemsstat til den anden.
- (49) For at sikre en ufordrejet konkurrence mellem medietjenesteudbydere og for at undgå risikoen for skjult støtte og utilbørlig politisk indflydelse på medierne er det nødvendigt at fastsætte fælles krav om gennemsigtighed, objektivitet, proportionalitet og ikkeforskelsbehandling i forbindelse med tildelingen af statslig reklame og statsmidler til medietjenesteudbydere med henblik på at købe varer eller tjenester fra dem, der ikke er statslig reklame, herunder kravet om at offentliggøre oplysninger om modtagerne af statslige reklameudgifter og de anvendte beløb. Det er vigtigt, at medlemsstaterne gør de nødvendige oplysninger vedrørende statslig reklame offentligt tilgængelige i et elektronisk format, der er let at se, få adgang til og downloade, i overensstemmelse med EU-reglerne og de nationale regler om forretningshemmeligheder. Denne forordning berører ikke anvendelsen af statsstøttereglerne, som anvendes fra sag til sag.
- (50) Risiciene for det indre mediemarkeds funktion og modstandsdygtighed bør overvåges regelmæssigt som led i bestræbelserne på at forbedre funktionen af det indre marked for medietjenester. En sådan overvågning bør sigte mod at tilvejebringe detaljerede data og kvalitative vurderinger af det indre markeds modstandsdygtighed for medietjenester, herunder med hensyn til graden af markedsfusion på nationalt og regionalt plan og risikoen for udenlandsk informationsmanipulation og indblanding. Den bør gennemføres uafhængigt på grundlag af en solid liste over centrale resultatindikatorer, der udarbejdes og ajourføres regelmæssigt af Kommissionen i samråd med rådet. I betragtning af den hastigt skiftende karakter af risici og den teknologiske udvikling på det indre mediemarked bør overvågningen omfatte fremadrettede øvelser såsom stresstest for at vurdere det indre mediemarkeds fremtidige modstandsdygtighed, for at advare om sårbarheder omkring mediepluralisme og redaktionel uafhængighed og for at bidrage til bestræbelserne på at forbedre forvaltningen, datakvaliteten og risikostyringen. Overvågningen bør

⁵⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

navnlig omfatte omfanget af grænseoverskridende aktiviteter og investeringer, reguleringssamarbejde og lovgivningsmæssig konvergens inden for medielovgivning, hindringer for udbud af medietjenester, herunder i et digitalt miljø, samt gennemsigtighed og retfærdig fordeling af økonomiske ressourcer på det indre mediemarked. Den bør også tage hensyn til bredere tendenser på det indre mediemarked og de nationale mediemarkeder samt til national lovgivning, der påvirker medietjenesteudbydere. Desuden bør overvågningen give et overblik over de foranstaltninger, som medietjenesteudbydere har truffet for at sikre de enkelte redaktionelle beslutningers uafhængighed, herunder dem, der foreslås i den ledsagende henstilling. For at sikre de højeste standarder for en sådan overvågning bør rådet inddrages behørigt, da det samler enheder med specialiseret mediemarkedsekspertise.

- (51) For at bane vejen for en korrekt gennemførelse af denne forordning bør dens bestemmelser om uafhængige mediemyndigheder, rådet og de nødvendige ændringer af direktiv 2010/13/EU (artikel 7-12 og 27 i denne forordning) finde anvendelse tre måneder efter lovens ikrafttræden, mens alle andre bestemmelser i denne forordning finder anvendelse seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden. Dette er navnlig nødvendigt for at sikre, at rådet oprettes i tide til at sikre en vellykket gennemførelse af forordningen.
- (52) Målene for denne forordning, nemlig at sikre et velfungerende indre marked for medietjenester, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi de ikke kan eller måske ikke har incitament til at opnå den nødvendige harmonisering og det nødvendige samarbejde alene, men kan på grund af den stadig mere digitale og grænseoverskridende produktion, distribution og forbrug af medieindhold samt medietjenesternes unikke rolle bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (53) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i chartret, særlig artikel 7, 8, 11, 16, 47, 50 og 52. Denne forordning bør derfor fortolkes og anvendes under behørig hensyntagen til disse rettigheder og principper. Navnlig bør intet i denne forordning fortolkes som et indgreb i informationsfriheden eller pressefriheden eller som et incitament for medlemsstaterne til at indføre krav om redaktionelt indhold i pressepublikationer.
- (54) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁵⁷ og afgav udtalelse den XX. XX 2022 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

⁵⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes fælles regler for et velfungerende indre marked for medietjenester, herunder oprettelse af Det Europæiske Råd for Medietjenester, samtidig med at kvaliteten af medietjenester bevares.
2. Denne forordning berører ikke regler, der er fastsat i:
 - (a) direktiv 2000/31/EF
 - (b) direktiv 2019/790/EU
 - (c) forordning 2019/1150
 - (d) forordning (EU) 2022/XXX [retsakten om digitale tjenester]
 - (e) forordning (EU) 2022/XXX [retsakten om digitale markeder]
 - (f) forordning (EU) 2022/XXX [forordningen om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame].
3. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes mulighed for at vedtage mere detaljerede regler på de områder, der er omfattet af kapitel II og kapitel III, afdeling 5, forudsat at disse regler er i overensstemmelse med EU-retten.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (1) "medietjeneste": en tjeneste som defineret i traktatens artikel 56 og 57, hvor hovedformålet med tjenesten eller en uadskillelig del heraf er at udbyde programmer eller pressepublikationer til offentligheden på en hvilken som helst måde med henblik på at informere, underholde eller uddanne under en medietjenesteudbyders redaktionelle ansvar
- (2) "medietjenesteudbyder": en fysisk eller juridisk person, hvis erhvervsmæssige virksomhed er at udbyde en medietjeneste, og som har det redaktionelle ansvar for valget af medietjenestens indhold og bestemmer, hvordan det tilrettelægges
- (3) "public service-medieudbyder": en medietjenesteudbyder, der har fået overdraget en public serviceopgave i henhold til national ret, eller som modtager national offentlig finansiering til udførelsen af en sådan opgave
- (4) "program": et sæt levende billeder eller lyde, der udgør en individuel genstand, uanset dens længde, inden for en programflade eller et katalog udarbejdet af en medietjenesteudbyder
- (5) "pressepublikation": en publikation som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv (EU) 2019/790
- (6) "audiovisuel medietjeneste": en tjeneste som defineret i artikel 1, nr. 1), litra a), i direktiv 2010/13/EU
- (7) "redaktør": en fysisk person eller en række fysiske personer, der kan være grupperet i et organ, uanset dets retlige form, status og sammensætning, og som træffer eller fører tilsyn med redaktionelle beslutninger i en medietjenesteudbyder

- (8) "redaktionel beslutning": en beslutning, der træffes regelmæssigt med henblik på at udøve redaktionelt ansvar, og som er knyttet til en medietjenesteudbyders daglige drift
- (9) "redaktionelt ansvar": udøvelse af effektiv kontrol over både udvælgelsen af programmer eller pressepublikationer og deres organisation med henblik på levering af en medietjeneste, uanset om der i henhold til national ret er ansvar for den leverede tjeneste
- (10) "udbyder af meget stor onlineplatform": en udbyder af en onlineplatform, der er blevet udpeget som en meget stor onlineplatform i henhold til artikel 25, stk. 4, i forordning (EU) 2022/XXX [retsakten om digitale tjenester]
- (11) "videodelingsplatformstjeneste": en tjeneste som defineret i artikel 1, nr. 1), litra aa), i direktiv 2010/13/EU
- (12) "national tilsynsmyndighed eller nationalt tilsynsorgan": den myndighed eller det organ, der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 30 i direktiv 2010/13/EU
- (13) "mediemarkedsfusion": en fusion som defineret i artikel 3 i forordning (EF) nr. 139/2004, der involverer mindst én medietjenesteudbyder
- (14) "publikumsmåling": aktivitet, der består i at indsamle, fortolke eller på anden måde behandle data om antallet af og kendetegnene ved brugere af medietjenester med henblik på beslutninger om reklametildeling eller -priser eller den dermed forbundne planlægning, produktion eller distribution af indhold
- (15) "statslig reklame": placering, offentliggørelse eller udbredelse i en hvilken som helst medietjeneste af et salgsfremmende eller selvpromoverende budskab, normalt mod betaling eller anden modydelse, af, for eller på vegne af en national eller regional offentlig myndighed, såsom nationale, føderale eller regionale regeringer, tilsynsmyndigheder eller -organer samt statsejede virksomheder eller andre statskontrollerede enheder på nationalt eller regionalt plan eller enhver lokal forvaltning i en territorial enhed med mere end 1 million indbyggere
- (16) "spyware": ethvert produkt med digitale elementer, der er specielt designet til at udnytte sårbarheder i andre produkter med digitale elementer, der muliggør skjult overvågning af fysiske eller juridiske personer ved at overvåge, udtrække, indsamle eller analysere data fra sådanne produkter eller fra de fysiske eller juridiske personer, der anvender sådanne produkter, navnlig ved hemmeligt at optage opkald eller på anden måde bruge en mikrofon i en slutbrugers enhed, filme fysiske personer, maskiner eller deres omgivelser, kopiere meddelelser, fotografere, spore browseraktiviteter, spore geolokalisering, indsamle andre sensordata eller sporingsaktiviteter på tværs af flere slutbrugerenheder, uden at den pågældende fysiske eller juridiske person er gjort specifikt opmærksom herpå og har givet sit udtrykkelige samtykke hertil
- (17) "grov kriminalitet": en af følgende straffbare handlinger, der er anført i artikel 2, stk. 2, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA⁵⁸:
- a) terrorisme
 - b) menneskehandel
 - c) seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

⁵⁸ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

- d) ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer
- e) mord, grov legemsbeskadigelse
- f) ulovlig handel med menneskelige organer og væv
- g) bortførelse, ulovlig tilbageholdelse og gidseltagning
- h) organiseret eller væbnet røveri
- i) voldtægt
- j) forbrydelser, der henhører under Den Internationale Straffedomstols jurisdiktion.

Kapitel II

Medietjenesteudbyderes og -modtageres rettigheder og pligter

Artikel 3

Rettigheder for modtagere af medietjenester

Modtagere af medietjenester i Unionen har ret til at modtage en mangfoldighed af nyheds- og aktualitetsindhold, der er produceret med respekt for medietjenesteudbydernes redaktionelle frihed, til gavn for den offentlige debat.

Artikel 4

Medietjenesteudbyderes rettigheder

1. Medietjenesteudbydere har ret til at udøve deres økonomiske aktiviteter i det indre marked uden andre begrænsninger end dem, der er tilladt i henhold til EU-retten.
2. Medlemsstaterne respekterer medietjenesteudbydernes reelle redaktionelle frihed. Medlemsstaterne, herunder deres nationale tilsynsmyndigheder og -organer, må ikke:
 - (a) direkte eller indirekte gribe ind i eller forsøge at påvirke medietjenesteudbyderes redaktionelle politikker og beslutninger
 - (b) tilbageholde, straffe, opsnappe, foretage overvågning eller ransagning og beslaglægge eller inspicere medietjenesteudbydere eller, hvis det er relevant, deres familiemedlemmer, deres ansatte eller deres familiemedlemmer eller deres virksomhedslokaler og private lokaler med den begrundelse, at de nægter at videregive oplysninger om deres kilder, medmindre dette er begrundet i et tvingende alment hensyn i overensstemmelse med artikel 52, stk. 1, i chartret og i overensstemmelse med anden EU-ret
 - (c) indsætte spyware i en hvilken som helst enhed eller maskine, der anvendes af medietjenesteudbydere eller, hvis det er relevant, deres familiemedlemmer eller deres ansatte eller deres familiemedlemmer, medmindre indsættelsen i hvert enkelt tilfælde er berettiget af hensyn til den nationale sikkerhed og er i overensstemmelse med artikel 52, stk. 1, i chartret og anden EU-ret, eller indsættelsen finder sted i forbindelse med efterforskning af grov kriminalitet af en af ovennævnte personer, det er fastsat i national ret og er i overensstemmelse med artikel 52, stk. 1, i chartret og anden EU-ret, og de foranstaltninger, der vedtages i henhold til litra b), vil være utilstrækkelige og mangelfulde med hensyn til at indhente de ønskede oplysninger.

3. Med forbehold af og ud over den ret til en effektiv retsbeskyttelse, der er garanteret hver fysisk og juridisk person, udpeger medlemsstaterne en uafhængig myndighed eller et uafhængigt organ til at behandle klager indgivet af medietjenesteudbydere eller, hvis det er relevant, deres familiemedlemmer, deres ansatte eller deres familiemedlemmer vedrørende overtrædelser af stk. 2, litra b) og c). Medietjenesteudbydere har ret til at anmode den pågældende myndighed eller det pågældende organ om senest tre måneder efter anmodningen at afgive en udtalelse om overholdelsen af stk. 2, litra b) og c).

Artikel 5

Sikkerhedsforanstaltninger for public service-medieudbyderes uafhængige funktion

1. Public service-medieudbydere skal på en upartisk måde tilvejebringe en mangfoldighed af oplysninger og meninger til deres publikum i overensstemmelse med deres public serviceopgave.
2. Lederen af public service-medieudbydernes ledelse og medlemmerne af bestyrelsen udpeges efter en gennemsigtig, åben og ikkediskriminerende procedure og på grundlag af gennemsigtige, objektive, ikkediskriminerende og forholdsmæssige kriterier, der på forhånd er fastlagt i national ret.

Varigheden af deres embedsperiode fastsættes ved national lovgivning og skal være passende og tilstrækkelig til at sikre public service-udbyderens faktiske uafhængighed. De kan kun undtagelsesvis afskediges inden udløbet af deres mandat, hvis de ikke længere opfylder de retligt foruddefinerede betingelser for udførelsen af deres opgaver, som på forhånd er fastsat i national ret, eller på grund af særlig ulovlig adfærd eller alvorlig forseelse som fastsat på forhånd i national ret.

Afgørelser om afskedigelse skal være behørigt begrundet, være underlagt forudgående underretning af den berørte person og give mulighed for domstolsprøvelse. Begrundelsen for afskedigelsen skal gøres offentligt tilgængelig.

3. Medlemsstaterne sikrer, at public service-medieudbydere har tilstrækkelige og stabile finansielle ressourcer til at udføre deres public serviceopgaver. Disse ressourcer skal være af en sådan art, at den redaktionelle uafhængighed sikres.
4. Medlemsstaterne udpeger en eller flere uafhængige myndigheder eller organer til at overvåge overholdelsen af stk. 1-3.

Artikel 6

Forpligtelser for medietjenesteudbydere, der leverer nyheds- og aktualitetsindhold

1. Medietjenesteudbydere, der leverer nyheds- og aktualitetsindhold, skal gøre følgende oplysninger let og direkte tilgængelige for modtagerne af deres tjenester:
 - (a) deres juridiske navn og kontaktoplysninger
 - (b) navn(e) på deres direkte eller indirekte ejer(e) med kapitalandele, der giver dem mulighed for at øve indflydelse på operationen og den strategiske beslutningstagning
 - (c) navn(e) på deres reelle ejere, jf. artikel 3, nr. 6), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849.
2. Med forbehold af nationale forfatningslove, der er i overensstemmelse med chartret, træffer medietjenesteudbydere, som leverer nyheds- og aktualitetsindhold,

foranstaltninger, som de finder passende med henblik på at sikre de enkelte redaktionelle beslutningers uafhængighed. Sådanne foranstaltninger skal navnlig tage sigte på at:

- (a) sikre, at redaktører frit kan træffe individuelle redaktionelle beslutninger i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv
 - (b) sikre, at enhver part, der har interesser i medietjenesteudbydere, afslører enhver faktisk eller potentiel interessekonflikt, der kan påvirke udbuddet af nyheds- og aktualitetsindhold.
3. Forpligtelserne i henhold til denne artikel finder ikke anvendelse på medietjenesteudbydere, der er mikrovirksomheder som defineret i artikel 3 i direktiv 2013/34/EU.

Kapitel III

Ramme for reguleringssamarbejde og et velfungerende indre marked for medietjenester

Afdeling 1

Uafhængige mediemyndigheder

Artikel 7

Nationale tilsynsmyndigheder eller -organer

- 1. De nationale tilsynsmyndigheder eller -organer, der er omhandlet i artikel 30 i direktiv 2010/13/EU, er ansvarlige for anvendelsen af kapitel III i denne forordning.
- 2. De nationale tilsynsmyndigheder eller -organer er underlagt kravene i artikel 30 i direktiv 2010/13/EU i forbindelse med udførelsen af de opgaver, der pålægges dem ved denne forordning.
- 3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer har tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer til at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning.
- 4. Når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning, har de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer passende undersøgelsesbeføjelser med hensyn til fysiske eller juridiske personers adfærd, som er omfattet af kapitel III.
Disse beføjelser omfatter navnlig beføjelsen til at anmode sådanne personer om inden for en rimelig frist at fremlægge oplysninger, der er forholdsmæssige og nødvendige for udførelsen af opgaverne i kapitel III. Anmodningen kan også rettes til enhver anden person, som i forbindelse med sit erhverv med rimelighed kan være i besiddelse af de nødvendige oplysninger.

Afdeling 2

Det Europæiske Råd for Medietjenester

Artikel 8

Det Europæiske Råd for Medietjenester

- 1. Det Europæiske Råd for Medietjenester ("rådet") oprettes.

2. Rådet erstatter og efterfølger Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA), der er nedsat ved direktiv 2010/13/EU.

Artikel 9

Rådets uafhængighed

Rådet handler i fuld uafhængighed, når det udfører sine opgaver eller udøver sine beføjelser. Rådet må navnlig under udførelsen af sine opgaver eller udøvelsen af sine beføjelser hverken søge eller modtage instrukser fra nogen regering, institution, person eller noget organ. Dette berører ikke Kommissionens eller de nationale tilsynsmyndigheders eller -organers beføjelser i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 10

Rådets struktur

1. Rådet består af repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer, der er omhandlet i artikel 30 i direktiv 2010/13/EU.
2. Hvert medlem af rådet har én stemme.
3. Hvis en medlemsstat har mere end én national tilsynsmyndighed eller mere end ét nationalt tilsynsorgan, koordinerer disse tilsynsmyndigheder eller -organer med hinanden efter behov og udpeger en fælles repræsentant, der udøver stemmeretten.
4. Rådet repræsenteres af sin formand. Rådet vælger en formand blandt sine medlemmer med et flertal på to tredjedele af sine stemmeberettigede medlemmer. Formandens mandatperiode er på to år.
5. Kommissionen udpeger en repræsentant til rådet. Kommissionens repræsentant deltager i alle rådets aktiviteter og møder uden stemmeret. Formanden for rådet holder Kommissionen underrettet om rådets igangværende og planlagte aktiviteter. Rådet hører Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af sit arbejdsprogram og de vigtigste resultater.
6. Rådet kan efter aftale med Kommissionen indbyde eksperter og observatører til at deltage i møderne.
7. Rådet træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af sine stemmeberettigede medlemmer.
8. Rådet vedtager sin forretningsorden med et flertal på to tredjedele af sine stemmeberettigede medlemmer efter aftale med Kommissionen.

Artikel 11

Rådets sekretariat

1. Rådet har et sekretariat, som varetages af Kommissionen.
2. Sekretariatets hovedopgave er at bidrage til udførelsen af Rådets opgaver som fastsat i denne forordning og i direktiv 2010/13/EU.
3. Sekretariatet yder administrativ og organisatorisk støtte til rådets aktiviteter. Sekretariatet bistår også rådet i udførelsen af dets opgaver.

Artikel 12

Rådets opgaver

Uden at det berører de beføjelser, der er tillagt Kommissionen ved traktaterne, fremmer rådet en effektiv og konsekvent anvendelse af denne forordning og af nationale regler til gennemførelse af direktiv 2010/13/EU i hele Unionen. Rådet skal:

- (a) støtte Kommissionen ved hjælp af teknisk ekspertise i at sikre korrekt anvendelse af denne forordning og konsekvent gennemførelse af direktiv 2010/13/EU i alle medlemsstater, uden at dette berører de nationale tilsynsmyndigheders eller -organers opgaver
- (b) fremme samarbejde og effektiv udveksling af oplysninger, erfaringer og bedste praksis mellem de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer om anvendelsen af EU-regler og nationale regler for medietjenester, herunder denne forordning og direktiv 2010/13/EU, navnlig for så vidt angår artikel 3, 4 og 7 i nævnte direktiv
- (c) rådgive Kommissionen, hvis den anmoder herom, om reguleringsmæssige, tekniske eller praktiske aspekter, der er relevante for en ensartet anvendelse af denne forordning og gennemførelsen af direktiv 2010/13/EU, samt alle andre spørgsmål vedrørende medietjenester inden for dens kompetence. Hvis Kommissionen anmoder om rådgivning eller udtalelser fra rådet, kan den fastsætte en tidsfrist under hensyntagen til, hvor meget sagen haster
- (d) efter anmodning fra Kommissionen afgive udtalelser om de tekniske og faktuelle spørgsmål, der opstår i forbindelse med artikel 2, stk. 5c, artikel 3, stk. 2 og 3, artikel 4, stk. 4, litra c), og artikel 28a, stk. 7, i direktiv 2010/13/EU
- (e) i forståelse med Kommissionen udarbejde udtalelser om:
 - i) anmodninger om samarbejde og gensidig bistand mellem nationale tilsynsmyndigheder eller -organer i overensstemmelse med artikel 13, stk. 7, i denne forordning
 - ii) anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger i tilfælde af uenighed mellem den anmodende myndighed eller det anmodende organ og den anmodede myndighed eller det anmodede organ om de foranstaltninger, der anbefales i henhold til artikel 14, stk. 4, i denne forordning
 - iii) nationale foranstaltninger vedrørende medietjenesteudbydere, der er etableret uden for Unionen, jf. artikel 16, stk. 2, i denne forordning
- (f) efter anmodning fra Kommissionen udarbejde udtalelser om:
 - i) nationale foranstaltninger, der sandsynligvis vil påvirke det indre marked for medietjenesters funktion i overensstemmelse med artikel 20, stk. 4, i denne forordning
 - ii) mediemarkedsfusioner, som sandsynligvis vil påvirke det indre marked for medietjenesters funktion, jf. artikel 22, stk. 1, i denne forordning
- (g) udarbejde udtalelser om udkast til nationale udtalelser eller afgørelser, der vurderer indvirkningen på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed af en anmeldelsespligtig mediemarkedsfusion, hvis en sådan fusion kan påvirke det indre markeds funktion, jf. artikel 21, stk. 5, i denne forordning
- (h) bistå Kommissionen med at udarbejde retningslinjer for:

- i) anvendelsen af denne forordning og de nationale regler til gennemførelse af direktiv 2010/13 i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, i denne forordning
 - ii) faktorer, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af kriterierne for vurdering af virkningen af mediemarkedsfusioner, jf. artikel 21, stk. 3, i denne forordning
 - iii) anvendelsen af artikel 23, stk. 1, 2 og 3, i henhold til artikel 23, stk. 4, i denne forordning
- (i) efter anmodning fra mindst én af de berørte myndigheder mægle i tilfælde af uenighed mellem nationale tilsynsmyndigheder eller -organer i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, i denne forordning
 - (j) fremme samarbejdet om tekniske standarder vedrørende digitale signaler og konstruktionen af enheder eller brugergrænseflader i overensstemmelse med artikel 15, stk. 4, i denne forordning
 - (k) koordinere nationale foranstaltninger vedrørende formidling af eller adgang til indhold fra medietjenesteudbydere, der er etableret uden for Unionen, og som er rettet mod et publikum i Unionen, hvis deres aktiviteter skader eller udgør en alvorlig og graverende risiko for at skade den offentlige sikkerhed og forsvaret, jf. artikel 16, stk. 1, i denne forordning
 - (l) tilrettelægge en struktureret dialog mellem udbydere af meget store onlineplatforme, repræsentanter for medietjenesteudbydere og civilsamfundet og aflægge rapport om resultaterne heraf til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18 i denne forordning
 - (m) fremme udvekslingen af bedste praksis i forbindelse med indførelse af systemer til publikumsmåling i overensstemmelse med artikel 23, stk. 5, i denne forordning.

Afdeling 3

Reguleringssamarbejde og lovgivningsmæssig konvergens

Artikel 13

Struktureret samarbejde

1. En national tilsynsmyndighed eller et nationalt tilsynsorgan kan når som helst anmode om ("anmodende myndighed") samarbejde eller gensidig bistand fra en eller flere nationale tilsynsmyndigheder eller -organer ("anmodede myndigheder") med henblik på at udveksle oplysninger eller træffe foranstaltninger, der er relevante for en konsekvent og effektiv anvendelse af denne forordning eller de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2010/13/EU.
2. Hvis en national tilsynsmyndighed eller et nationalt tilsynsorgan finder, at der er en alvorlig og graverende risiko for at skade det indre markeds funktion for medietjenester eller en alvorlig og graverende risiko for at skade den offentlige sikkerhed og forsvaret, kan den anmode andre nationale tilsynsmyndigheder eller -organer om at yde fremskyndet samarbejde eller gensidig bistand, samtidig med at de grundlæggende rettigheder, navnlig ytringsfriheden, overholdes.

3. Anmodninger om samarbejde eller gensidig bistand, herunder fremskyndet samarbejde eller gensidig bistand, skal indeholde alle nødvendige oplysninger, herunder formålet med og begrundelsen herfor.
4. Den anmodede myndighed kan kun afslå at imødekomme anmodningen i følgende tilfælde:
 - (a) Den er ikke kompetent med hensyn til genstanden for anmodningen eller de foranstaltninger, den anmodes om at træffe.
 - (b) Efterkommelse af anmodningen vil være i strid med denne forordning, direktiv 2010/13/EU eller anden EU-lovgivning eller medlemsstatslovgivning, der er i overensstemmelse med EU-retten, som den anmodede myndighed er underlagt.Den anmodede myndighed begrundet ethvert afslag på at imødekomme en anmodning.
5. Den anmodede myndighed underretter den anmodende myndighed om de opnåede resultater eller om forløbet af de foranstaltninger, der er truffet som svar på anmodningen.
6. Den anmodede myndighed gør sit yderste for at behandle og besvare anmodningen uden unødigt forsinkelse. Den anmodede myndighed fremlægger foreløbige resultater inden for en periode på 14 kalenderdage fra modtagelsen af anmodningen med efterfølgende regelmæssige opdateringer om, hvordan gennemførelsen af anmodningen skrider frem. I tilfælde af anmodninger om fremskyndet samarbejde eller gensidig bistand skal den anmodede myndighed behandle og besvare anmodningen inden for 14 kalenderdage.
7. Hvis den anmodende myndighed ikke mener, at de foranstaltninger, som den anmodede myndighed har truffet, er tilstrækkelige til at imødekomme og besvare anmodningen, underretter den uden unødigt forsinkelse den anmodede myndighed herom og redegør for grundene til sin holdning. Hvis den anmodede myndighed ikke er enig i denne holdning, eller hvis den anmodede myndigheds reaktion mangler, kan begge myndigheder indbringe sagen for rådet. Senest 14 kalenderdage efter modtagelsen af denne henvisning afgiver rådet efter aftale med Kommissionen en udtalelse om sagen, herunder anbefalede foranstaltninger. Den anmodede myndighed gør sit yderste for at tage hensyn til rådets udtalelse.

Artikel 14

Anmodninger om håndhævelse af forpligtelser fra videodelingsplatforme

1. Uden at det berører artikel 3 i direktiv 2000/31/EF, kan en national tilsynsmyndighed eller et nationalt tilsynsorgan anmode en anden national tilsynsmyndighed eller et andet nationalt tilsynsorgan om at træffe de nødvendige og forholdsmæssige foranstaltninger med henblik på en effektiv håndhævelse af de forpligtelser, der pålægges videodelingsplatforme i henhold til artikel 28b i direktiv 2010/13/EU.
2. Den anmodede nationale myndighed eller det anmodede nationale organ underretter uden unødigt forsinkelse og inden for 30 kalenderdage den anmodende nationale myndighed eller det anmodende nationale organ om de foranstaltninger, der er truffet eller planlagt i henhold til stk. 1.
3. I tilfælde af uenighed mellem den anmodende nationale myndighed eller det anmodende nationale organ og den anmodede myndighed eller det anmodede organ

om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1, kan hver af disse myndigheder eller organer indbringe sagen for rådet til mægling med henblik på at finde en mindelig løsning.

4. Hvis der ikke er fundet en mindelig løsning efter mægling fra rådets side, kan den anmodende nationale myndighed eller det anmodende nationale organ eller den anmodede nationale myndighed eller det anmodede nationale organ anmode rådet om at afgive en udtalelse om sagen. Rådet vurderer i sin udtalelse, om den anmodede myndighed eller det anmodede organ har efterkommet en anmodning som omhandlet i stk. 1. Hvis rådet finder, at den anmodede myndighed ikke har efterkommet en sådan anmodning, anbefaler rådet foranstaltninger til at efterkomme anmodningen. Rådet afgiver udtalelse efter aftale med Kommissionen uden unødigt forsinkelse.
5. Den anmodede nationale myndighed eller det anmodede nationale organ underretter uden unødigt forsinkelse og senest 30 kalenderdage efter modtagelsen af den i stk. 4 omhandlede udtalelse rådet, Kommissionen og den anmodende myndighed eller det anmodende organ om de foranstaltninger, der er truffet eller planlagt i forbindelse med udtalelsen.

Artikel 15

Vejledning om mediereguleringsspørgsmål

1. Rådet fremmer udveksling af bedste praksis mellem de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer og hører interessenter, hvor det er relevant, og i tæt samarbejde med Kommissionen om reguleringsmæssige, tekniske eller praktiske aspekter, der er relevante for en konsekvent og effektiv anvendelse af denne forordning og af de nationale regler til gennemførelse af direktiv 2010/13/EU.
2. Hvis Kommissionen udsteder retningslinjer vedrørende anvendelsen af denne forordning eller de nationale regler til gennemførelse af direktiv 2010/13/EU, bistår rådet den ved at yde ekspertise om reguleringsmæssige, tekniske eller praktiske aspekter, navnlig med hensyn til:
 - (a) den passende fremtrædende placering af audiovisuelle medietjenester af almen interesse i henhold til artikel 7a i direktiv 2010/13/EU
 - (b) at gøre oplysninger om ejerskabsstrukturen hos medietjenesteudbydere tilgængelige, jf. artikel 5, stk. 2, i direktiv 2010/13/EU.
3. Kommissionen kan afgive udtalelse om ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning og de nationale regler til gennemførelse af direktiv 2010/13/EU. Rådet bistår Kommissionen i denne henseende, når der anmodes herom.
4. Rådet fremmer samarbejdet mellem medietjenesteudbydere, standardiseringsorganer eller andre relevante interessenter med henblik på at lette udviklingen af tekniske standarder vedrørende digitale signaler eller design af enheder eller brugergrænseflader, der kontrollerer eller forvalter adgangen til og brugen af audiovisuelle medietjenester.

Artikel 16

Koordinering af foranstaltninger vedrørende medietjenesteudbydere, der er etableret uden for Unionen

1. Rådet koordinerer de nationale tilsynsmyndigheders eller -organers foranstaltninger vedrørende udbredelsen af eller adgangen til medietjenester fra medietjenesteudbydere, der er etableret uden for Unionen, og som er rettet mod målgrupper i Unionen, når sådanne medietjenester, bl.a. i lyset af den kontrol, som tredjelande kan udøve over dem, skader eller udgør en alvorlig og graverende risiko for at skade den offentlige sikkerhed og det offentlige forsvar.
2. Rådet kan efter aftale med Kommissionen afgive udtalelser om passende nationale foranstaltninger i henhold til stk. 1. Alle kompetente nationale myndigheder, herunder de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer, gør deres yderste for at tage hensyn til rådets udtalelser.

Afdeling 4

Udbud af medietjenester i et digitalt miljø

Artikel 17

Medietjenesteudbyderes indhold på meget store onlineplatforme

1. Udbydere af meget store onlineplatforme stiller en funktion til rådighed, der gør det muligt for modtagere af deres tjenester at erklære, at:
 - (a) det er en medietjenesteudbyder som defineret i artikel 2, nr. 2)
 - (b) det er redaktionelt uafhængigt af medlemsstaterne og tredjelande
 - (c) det er underlagt lovgivningsmæssige krav til udøvelsen af redaktionelt ansvar i en eller flere medlemsstater eller tilslutter sig en samregulerings- eller selvreguleringsmekanisme, der styrer redaktionelle standarder, og som er bredt anerkendt og accepteret i den relevante mediesektor i en eller flere medlemsstater.
2. Hvis en udbyder af en meget stor onlineplatform beslutter at suspendere leveringen af sine onlineformidlingstjenester i forbindelse med indhold leveret af en medietjenesteudbyder, der har indgivet en erklæring i henhold til denne artikels stk. 1, med den begrundelse, at dette indhold er uforeneligt med dens vilkår og betingelser, uden at dette indhold bidrager til en systemisk risiko som omhandlet i artikel 26 i forordning (EU) 2022/XXX [retsakten om digitale tjenester], træffer den alle mulige foranstaltninger, i det omfang det er i overensstemmelse med dens forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder forordning (EU) 2022/XXX [retsakten om digitale tjenester], til at meddele den pågældende medietjenesteudbyder den begrundelse, der ledsager denne beslutning, jf. artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1150, inden suspensionen får virkning.
3. Udbydere af meget store onlineplatforme træffer alle de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre, at klager i henhold til artikel 11 i forordning (EU) 2019/1150 fra medietjenesteudbydere, der har indgivet en erklæring i henhold til nærværende artikels stk. 1, behandles og afgøres med prioritet og uden unødigt forsinkelse.
4. Hvis en medietjenesteudbyder, der har indgivet en erklæring i henhold til stk. 1, mener, at en udbyder af meget store onlineplatforme ofte begrænser eller suspenderer leveringen af sine tjenester i forbindelse med indhold leveret af medietjenesteudbyderen uden tilstrækkelig grund, indleder udbyderen af en meget

stor onlineplatform en meningsfuld og effektiv dialog med medietjenesteudbyderen efter dennes anmodning i god tro med henblik på at finde en mindelig løsning til at bringe uberettigede begrænsninger eller suspensioner til ophør og undgå dem i fremtiden. Medietjenesteudbyderen kan underrette rådet om resultatet af sådanne udvekslinger.

5. Udbydere af meget store onlineplatforme offentliggør årligt oplysninger om:
 - (a) antallet af tilfælde, hvor de har pålagt begrænsninger eller suspensioner med den begrundelse, at det indhold, der leveres af en medietjenesteudbyder, der har afgivet en erklæring i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, er uforeneligt med deres vilkår og betingelser
 - (b) begrundelsen for at indføre sådanne begrænsninger.
6. Med henblik på at fremme en konsekvent og effektiv gennemførelse af denne artikel kan Kommissionen udstede retningslinjer for fastlæggelse af formen og detaljerne i den erklæring, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 18

Struktureret dialog

1. Rådet tilrettelægger regelmæssigt en struktureret dialog mellem udbydere af meget store onlineplatforme, repræsentanter for medietjenesteudbydere og repræsentanter for civilsamfundet for at drøfte erfaringer og bedste praksis i forbindelse med anvendelsen af artikel 17 i denne forordning, fremme adgangen til forskellige tilbud fra uafhængige medier på meget store onlineplatforme og overvåge overholdelsen af selvregulerende initiativer, der har til formål at beskytte samfundet mod skadeligt indhold, herunder desinformation og udenlandsk informationsmanipulation og indblanding.
2. Rådet aflægger rapport om resultaterne af dialogen til Kommissionen.

Artikel 19

Ret til tilpasning af udbuddet af audiovisuelle medier

1. Brugere har ret til let at ændre standardindstillingerne for enhver enhed eller brugergrænseflade, der kontrollerer eller forvalter adgangen til og brugen af audiovisuelle medietjenester, med henblik på at tilpasse udbuddet af audiovisuelle medier til deres interesser eller præferencer i overensstemmelse med lovgivningen. Denne bestemmelse berører ikke nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 7a i direktiv 2010/13/EU.
2. Når fabrikanter og udviklere bringer de i stk. 1 omhandlede enheder og brugergrænseflader i omsætning, sikrer de, at de indeholder en funktionalitet, der gør det muligt for brugerne frit og nemt at ændre de standardindstillinger, der styrer eller forvalter adgangen til og brugen af de audiovisuelle medietjenester, der tilbydes.

Afdeling 5

Krav til velfungerende mediemarkedsforanstaltninger og -procedurer

Artikel 20

Nationale foranstaltninger, der påvirker driften af medietjenesteudbydere

1. Enhver lovgivningsmæssig, reguleringsmæssig eller administrativ foranstaltning, der træffes af en medlemsstat, og som kan påvirke medietjenesteudbyderes virksomhed i det indre marked, skal være behørigt begrundet og forholdsmæssig. Sådanne foranstaltninger skal være begrundede, gennemsigtige, objektive og ikkediskriminerende.
2. Enhver national procedure, der anvendes med henblik på udarbejdelse eller vedtagelse af en reguleringsmæssig eller administrativ foranstaltning som omhandlet i stk. 1, skal være underlagt klare tidsfrister, der er fastsat på forhånd.
3. Med forbehold af og ud over retten til effektiv retsbeskyttelse har enhver medietjenesteudbyder, der er genstand for en administrativ eller reguleringsmæssig foranstaltning som omhandlet i stk. 1, som berører vedkommende individuelt og direkte, ret til at klage over denne foranstaltning til en appelinstans. Denne instans skal være uafhængig af de involverede parter og af enhver indblanding udefra eller politisk pres, der kan bringe dens uafhængige vurdering af de sager, den får forelagt, i fare. Den skal råde over den nødvendige ekspertise til, at den kan udføre sine opgaver effektivt.
4. Rådet udarbejder efter anmodning fra Kommissionen en udtalelse, hvis en national lovgivningsmæssig eller administrativ foranstaltning kan forventes at påvirke det indre marked for medietjenesters funktion. Efter udtalelse fra rådet og uden at det berører dens beføjelser i henhold til traktaterne, kan Kommissionen afgive sin egen udtalelse om sagen. Udtalelser fra rådet og, hvor det er relevant, fra Kommissionen gøres offentligt tilgængelige.
5. Hvis en national myndighed eller et nationalt organ vedtager en foranstaltning, der individuelt og direkte berører en medietjenesteudbyder, og som kan forventes at påvirke funktionen af det indre marked for medietjenester, meddeler den uden unødigt forsinkelse og elektronisk efter anmodning fra rådet og, hvor det er relevant, Kommissionen alle relevante oplysninger, herunder et sammendrag af de faktiske omstændigheder, sin foranstaltning, begrundelserne for den nationale myndigheds eller det nationale organs foranstaltning, og, hvor det er relevant, andre berørte myndigheders synspunkter.

Artikel 21

Vurdering af mediemarkedsfusioner

1. Medlemsstaterne fastsætter i deres nationale retssystemer materielle og proceduremæssige regler, der sikrer en vurdering af mediemarkedsfusioner, som kan have en betydelig indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed. Disse regler skal:
 - (a) være gennemsigtige, objektive, forholdsmæssige og ikkediskriminerende
 - (b) kræve, at parterne i en mediemarkedsfusion, der kan have en betydelig indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed, på forhånd anmelder denne fusion til de relevante nationale myndigheder eller organer

- (c) udpege den nationale tilsynsmyndighed eller det nationale tilsynsorgan som ansvarlig for vurderingen af en anmeldelsespligtig fusions indvirkning på mediepluralisme og redaktionel uafhængighed eller sikre, at den nationale tilsynsmyndighed eller det nationale tilsynsorgan inddrages i en sådan vurdering
- (d) på forhånd fastsætte objektive, ikkediskriminerende og forholdsmæssige kriterier for anmeldelse af mediemarkedsfusioner, der kan have en betydelig indvirkning på mediepluralisme og redaktionel uafhængighed, og for vurdering af mediemarkedsfusioners indvirkning på mediepluralisme og redaktionel uafhængighed.

Den vurdering, der er omhandlet i dette stykke, skal være forskellig fra de konkurrenceretlige vurderinger, herunder dem, der er fastsat i fusionskontrolreglerne. Den berører ikke artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 139/2004, hvor det er relevant.

2. I den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, tages følgende elementer i betragtning:
 - (a) fusionens indvirkning på mediepluralismen, herunder dens indvirkning på dannelsen af den offentlige mening og på mangfoldigheden af medieaktører på markedet, under hensyntagen til onlinemiljøet og parternes interesser, forbindelser eller aktiviteter i andre medievirksomheder eller ikkemedievirksomheder
 - (b) garantierne for redaktionel uafhængighed, herunder fusionens indvirkning på redaktionsholdenes funktion og eksistensen af foranstaltninger truffet af medietjenesteudbydere med henblik på at sikre de enkelte redaktionelle beslutningers uafhængighed
 - (c) om den overtagende og erhvervede enhed uden fusionen ville forblive økonomisk bæredygtig, og om der findes mulige alternativer til at sikre dens økonomiske bæredygtighed.
3. Kommissionen kan med bistand fra rådet udstede retningslinjer for de faktorer, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af kriterierne for de nationale tilsynsmyndigheders eller -organers vurdering af mediemarkedsfusioners indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed.
4. Den nationale tilsynsmyndighed eller det nationale tilsynsorgan hører på forhånd rådet om enhver udtalelse eller beslutning, den har til hensigt at vedtage, om en vurdering af indvirkningen på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed af en anmeldelsespligtig mediemarkedsfusion, hvis sådanne fusioner kan påvirke det indre markeds funktion.
5. Senest 14 kalenderdage efter modtagelsen af den høring, der er omhandlet i stk. 4, udarbejder rådet en udtalelse om det udkast til national udtalelse eller beslutning, som det har fået forelagt, under hensyntagen til de elementer, der er omhandlet i stk. 2, og fremsender denne udtalelse til den rådgivende myndighed og Kommissionen.
6. Den nationale tilsynsmyndighed eller det nationale tilsynsorgan, der er omhandlet i stk. 4, tager størst muligt hensyn til den i stk. 5 omhandlede udtalelse. Hvis myndigheden ikke helt eller delvist følger udtalelsen, forelægger den rådet og Kommissionen en begrundet begrundelse for sin holdning senest 30 kalenderdage efter modtagelsen af udtalelsen. Uden at dette berører Kommissionens beføjelser i henhold til traktaterne, kan den afgive sin egen udtalelse om spørgsmålet.

Artikel 22

Udtalelser om mediemarkedsfusioner

1. I mangel af en vurdering eller høring i henhold til artikel 21 udarbejder rådet efter anmodning fra Kommissionen en udtalelse om en mediemarkedsfusions indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed, når en mediemarkedsfusion sandsynligvis vil påvirke det indre marked for medietjenesters funktion. Rådet baserer sin udtalelse på de elementer, der er fastsat i artikel 21, stk. 2. Rådet kan gøre Kommissionen opmærksom på mediemarkedsfusioner, der sandsynligvis vil påvirke det indre marked for medietjenesters funktion.
2. Efter udtalelse fra rådet, og uden at det berører dens beføjelser i henhold til traktaterne, kan Kommissionen afgive sin egen udtalelse om sagen.
3. Udtalelser fra rådet og, hvor det er relevant, fra Kommissionen gøres offentligt tilgængelige.

Afdeling 6

Gennemsigtig og retfærdig fordeling af økonomiske ressourcer

Artikel 23

Publikumsmåling

1. Systemer og metoder til publikumsmåling skal overholde principperne om gennemsigtighed, uvildighed, inklusivitet, proportionalitet, ikkeforskelsbehandling og verificerbarhed.
2. Uden at det berører beskyttelsen af virksomheders forretningshemmeligheder, skal udbydere af ejendomsretligt beskyttede publikumsmålingssystemer uden unødigt forsinkelse og omkostningsfrit give medietjenesteudbydere og annoncører samt tredjeparter, der er godkendt af medietjenesteudbydere og annoncører, nøjagtige, detaljerede, omfattende, forståelige og ajourførte oplysninger om den metode, der anvendes af deres publikumsmålingssystemer. Denne bestemmelse berører ikke Unionens regler om databeskyttelse og privatlivets fred.
3. De nationale tilsynsmyndigheder eller -organer tilskynder udbydere af publikumsmålingssystemer til at udarbejde adfærdskodekser sammen med medietjenesteudbydere, deres repræsentative organisationer og andre interesserede parter, der har til formål at bidrage til overholdelse af principperne i stk. 1, herunder ved at fremme uafhængige og gennemsigtige revisioner.
4. Kommissionen kan med bistand fra rådet udstede retningslinjer for den praktiske anvendelse af denne artikels stk. 1, 2 og 3.
5. Rådet fremmer udveksling af bedste praksis i forbindelse med indførelse af systemer til publikumsmåling gennem en regelmæssig dialog mellem repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer, repræsentanter for udbydere af publikumsmålingssystemer og andre interesserede parter.

Artikel 24

Fordeling af statslig reklame

1. Offentlige midler eller enhver anden modydelse eller fordel, som offentlige myndigheder indrømmer medietjenesteudbydere med henblik på reklame, tildeles efter gennemsigtige, objektive, forholdsmæssige og ikkediskriminerende kriterier og efter åbne, forholdsmæssige og ikkediskriminerende procedurer. Denne artikel berører ikke reglerne for offentlige indkøb.
2. Offentlige myndigheder, herunder nationale, føderale eller regionale regeringer, tilsynsmyndigheder eller -organer samt statsejede virksomheder eller andre statskontrollerede enheder på nationalt eller regionalt plan eller lokale regeringer i territoriale enheder med over 1 million indbyggere, offentliggør nøjagtige, omfattende, forståelige, detaljerede og årlige oplysninger om deres reklameudgifter, der er tildelt medietjenesteudbydere, og som mindst skal indeholde følgende oplysninger:
 - (a) de juridiske navne på de medietjenesteudbydere, hvorfra der er købt reklametjenester
 - (b) det samlede årlige beløb, der er brugt, og de beløb, der er brugt pr. medietjenesteudbyder.
3. De nationale tilsynsmyndigheder eller -organer overvåger fordelingen af statslig reklame på mediemarkeder. For at vurdere nøjagtigheden af de oplysninger om statslig reklame, der stilles til rådighed i henhold til stk. 2, kan de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer anmode de i stk. 2 omhandlede enheder om yderligere oplysninger, herunder oplysninger om anvendelsen af kriterierne i stk. 1.
4. Tildelingen af statsmidler til medietjenesteudbydere med henblik på køb af andre varer eller tjenester end statslig reklame er underlagt kravene i stk. 1. Denne artikel berører ikke anvendelsen af statsstøttere reglerne.

Kapitel IV — Afsluttende bestemmelser

Artikel 25

Overvågning

1. Kommissionen sikrer en uafhængig overvågning af det indre marked for medietjenester, herunder risici for og fremskridt med hensyn til dets funktion og modstandsdygtighed. Resultaterne af overvågningen skal være genstand for samråd med rådet.
2. Kommissionen fastlægger i samråd med rådet de centrale resultatindikatorer, der skal anvendes i forbindelse med den overvågning, der er omhandlet i stk. 1.
3. Overvågningen skal omfatte:
 - (a) en detaljeret analyse af mediemarkedernes modstandsdygtighed i alle medlemsstater, herunder med hensyn til mediefusionsniveauet og risiciene for udenlandsk informationsmanipulation og indblanding
 - (b) en oversigt over og en fremadrettet vurdering af det indre markeds modstandsdygtighed for medietjenester som helhed
 - (c) en oversigt over de foranstaltninger, som medietjenesteudbydere har truffet for at sikre de enkelte redaktionelle beslutningers uafhængighed.
4. Overvågningen foretages årligt, og resultaterne heraf gøres offentligt tilgængelige.

Artikel 26

Evaluerings og rapportering

1. Senest [fire år efter denne forordnings ikrafttræden] og derefter hvert fjerde år evaluerer Kommissionen denne forordning og aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.
2. Med henblik på stk. 1 og efter anmodning sender medlemsstaterne og rådet relevante oplysninger til Kommissionen.
3. Ved gennemførelsen af de evalueringer, der er omhandlet i stk. 1, tager Kommissionen hensyn til:
 - (a) Europa-Parlamentets, Rådets og andre relevante organers eller kilders holdninger og resultater
 - (b) resultaterne af de relevante drøftelser, der er gennemført i relevante fora
 - (c) relevante dokumenter udstedt af rådet
 - (d) resultaterne af den overvågning, der er omhandlet i artikel 25.

Artikel 27

Ændringer af direktiv 2010/13/EU

1. Artikel 30b i direktiv 2010/13/EU udgår.
2. Henvisninger til artikel 30b i direktiv 2010/13/EU læses som henvisninger til artikel 12 i denne forordning.
3. Henvisninger i EU-retten til Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA) læses som henvisninger til Det Europæiske Råd for Medietjenester (rådet).

Artikel 28

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Denne forordning anvendes fra den [seks måneder efter ikrafttrædelsen].
Artikel 7-12 og 27 anvendes dog fra den [tre måneder efter ikrafttrædelsen] og artikel 19, stk. 2, fra den [48 måneder efter ikrafttrædelsen].
3. Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r)
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet
- 1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet
- 3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forordning om fælles rammer for medietjenester i det indre marked (retsakt om europæisk mediefrihed) og om ændring af direktiv 2010/13/EU

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

- Det indre marked
- Investering i mennesker, social samhørighed og værdier
- Nyt skub i demokratiet i EU

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

☒ **en ny foranstaltning**

☐ **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁵⁹**

☐ **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☐ **en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

Det overordnede formål med interventionen er at forbedre det indre mediemarked. En forbedring af det indre mediemarked vil fremme udbuddet af medietjenester af høj kvalitet og dermed styrke integriteten af det indre marked som helhed. En forordning, der fastsætter fælles regler, og som understøttes af en struktureret samarbejdsramme for medietilsynsmyndigheder i et råd bestående af repræsentanter for de relevante nationale uafhængige medietilsynsmyndigheder eller -organer, vil nå dette mål.

1.4.2. Specifikke mål

Fremme af grænseoverskridende aktiviteter og investeringer i det indre mediemarked

Målet er at gøre det lettere for aktører på mediemarkedet at udvide deres aktiviteter i hele det indre marked og gradvist øge de grænseoverskridende investeringer med hensyn til antal og værdi. Med henblik herpå vil initiativet sigte mod at koordinere visse elementer i de divergerende nationale rammer for mediepluralisme med henblik på at lette grænseoverskridende levering af tjenester. Det vil navnlig sigte mod at sikre, at de nationale uafhængige myndigheder, når de vurderer transaktioner på mediemarkedet, behandler mediepluralismen konsekvent i hele EU's mediemarked ved hjælp af fælles kriterier og koordinering på EU-plan.

Øget reguleringssamarbejde og lovgivningsmæssig konvergens på det indre mediemarked

⁵⁹

Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

Målet er at styrke reguleringssamarbejdet for bedre at håndhæve EU's medielovgivning på tværs af grænserne og fremme lovgivningsmæssig konvergens gennem udtalelser og vejledning på EU-plan og dermed fremme konsekvente tilgange til mediernes uafhængighed og mediepluralisme, herunder online. Målet er også at tilvejebringe værktøjer til en kollektiv — EU-dækkende — indsats fra uafhængige tilsynsmyndigheders side for at beskytte EU's indre marked mod tjenesteudbydere (herunder fra tredjelande), der ikke følger EU's mediestandarder.

Fremme af fri levering af medietjenester af høj kvalitet i det indre marked

Målet er at sikre, at forbrugere og virksomheder drager fordel af pålideligt indhold fra uafhængige medier på et stadig mere digitalt og i sagens natur grænseoverskridende marked for medietjenester. For at fremme udbuddet af medietjenester af høj kvalitet i det indre marked vil initiativet sigte mod at mindske tendensen til uberettiget offentlig og privat indblanding i den redaktionelle frihed. Det vil øge mediespecifik ejerskabsgennemsigtighed med henblik på at styrke mediernes ansvarlighed og uafhængighed. Det vil også sigte mod at fremme selvregulering med henblik på medievirksomheders uafhængige funktion. Desuden vil initiativet sigte mod at sikre, at journalister kan arbejde uden indblanding, navnlig når det drejer sig om beskyttelse af deres kilder.

Sikring af en gennemsigtig og retfærdig fordeling af økonomiske ressourcer på det indre mediemarked

Målet er at sikre lige vilkår for aktører på mediemarkedet ved at fremme en gennemsigtig og retfærdig fordeling af økonomiske ressourcer. Dette kan opnås ved at øge gennemsigtigheden, forbuddet mod forskelsbehandling, proportionaliteten, objektiviteten og inklusiviteten af metoder til publikumsmåling, navnlig online. Det vil også sigte mod at sikre gennemsigtighed, ikkeforskelsbehandling, proportionalitet og objektivitet i statslig reklame over for medierne for at minimere risikoen for at favorisere regeringsvenlige medier eller anvende offentlig støtte til partipolitiske interesser til skade for andre aktører på markedet og dermed fremme fair konkurrence på det indre mediemarked.

1.4.3. *Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)*

Det forventes, at en forordning og en henstilling til medievirksomhederne og medlemsstaterne om at fremme mediernes uafhængighed, understøttet af en forvaltningsstruktur bestående af rådet, som bistås af et sekretariat i Kommissionen, vil forbedre det indre mediemarked gennem indbyrdes tilnærmelse af nationale regler og tilgange på områder med relation til mediepluralisme — på en effektiv, sammenhængende, forholdsmæssig og i vid udstrækning effektiv måde.

I den finansielle model for den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget, anslås de økonomiske nettofordele i form af øgede indtægter til 2 885 mio. EUR for det første år og 2 898,1 mio. EUR for de følgende år. Mediemarkedsaktørerne vil få direkte lovgivningsmæssige fordele.

Den audiovisuelle sektor vil især drage fordel af indførelsen af fælles krav til nationale love om mediepluralisme og markedskontrolprocedurer og vil nyde godt af stordriftsfordele i et mere velfungerende og mere forudsigeligt, sammenhængende og mindre protektionistisk indre mediemarked.

Radio- og TV-selskaber og udbydere af (audiovisuelt) nyhedsindhold og udenlandske enheder, som er mere tilbøjelige til at lide under fragmenteret lovgivning, vil kunne udvide deres aktiviteter i andre medlemsstater.

De radio- og TV-selskaber og pressevirksomheder, der følger anbefalingerne om garantier for redaktionel uafhængighed, vil styrke deres redaktionelle uafhængighed og øge deres frihed til at træffe beslutninger uden offentlig eller privat indblanding, hvilket vil øge mangfoldigheden af stemmer eller meninger, der kommer til udtryk, og spørgsmål, der analyseres i deres medieindhold. Journalister vil også være mere uafhængige i forhold til medieejere på grund af den øgede anvendelse af disse sikkerhedsforanstaltninger i medievirksomheder.

Større gennemsigtighed med hensyn til medieejerskab og navnlig ejernes andre forretningsinteresser vil fremme fair konkurrence, navnlig i pressesektoren (der omfatter trykte medier og onlinemedier), for hvilke medlemsstaterne typisk ikke har specifikke gennemsigtighedsværktøjer såsom medieregistre.

Mere gennemsigtige systemer til publikumsmåling på internettet vil mindske markedsforvridninger, yderligere styrke de lige konkurrencevilkår mellem medietjenesteudbydere og onlineaktører og vil især gavne audiovisuelle medietjenester og onlinemedier samt onlineannoncører. Journalister bør også drage fordel heraf, da de bedre vil forstå, hvordan onlineaktører måler medietjenesters publikum. Foranstaltningerne vedrørende gennemsigtighed og retfærdighed i forbindelse med statslig reklame vil mindske markedsforvridninger og sikre, at en bredere vifte af medieforetagender har adgang til denne indtægtskilde.

SMV'er vil drage fordel af større sikkerhed og lavere retsomkostninger. Desuden vil en potentielt øget adgang til statslig reklame udgøre en forholdsmæssigt større mulighed for mindre virksomheder. Tilsvarende befinder SMV'er sig i en særlig svag position i forhold til onlineaktører, når det drejer sig om måling af onlinepublikum, og derfor vil initiativet bidrage til at skabe balance mellem de lige vilkår for SMV'er, så de kan konkurrere om reklameindtægter.

1.4.4. Resultatindikatorer

Foreslåede indikatorer og forventede resultater	Referencescenarie
Indikator — antal og værdi af grænseoverskridende investeringer på EU-27-medlemsstaternes mediemarkeder (årligt) Forventet resultat — gradvis stigning i antallet og værdien af grænseoverskridende investeringer	Investeringer 2013-2021 efter investorer: - EU: 478 transaktioner - ikke-EU: 389 transaktioner Værdi af 60 % af transaktionerne: 84 mia. EUR

Indikator — antal udtalelser fra rådet om nationale mediemarkedskontrolbeslutninger, som den relevante nationale myndighed har taget hensyn til (årligt) Forventet resultat — andel af udtalelser fra rådet, som medlemsstaterne har taget hensyn til	Ikke relevant
Indikator — andel af sager, der løses af rådet under samarbejdsmekanismen og mekanismen for gensidig bistand (årligt) Forventet resultat — andel af sager, der løses af rådet	Ikke relevant
Indikator — antal vejledninger/rapporter udstedt af Kommissionen og/eller rådet, alt efter omstændighederne, på centrale reguleringsområder for mediepluralisme (hvert tredje år) Forventet resultat — et øget antal områder, der er relevante for mediepluralisme, og som er omfattet af retningslinjer/rapporter på EU-plan	Ikke relevant
Indikator — risikoscorer (årligt) for: — mediernes politiske uafhængighed — redaktionel autonomi — public service-mediernes uafhængighed — kommerciel indflydelse og ejers indflydelse på redaktionelt indhold — beskyttelse af journalistiske kilder — gennemsigtighed med hensyn til medieejerskab Forventet resultat — gradvis reduktion af risikoscorer	De respektive MPM-risikoscorer for 2021: – 54 % – 55 % – 50 % – 60 % – 16 % – 58 %
Indikator — antal medlemsstater med selvregulerende medieorganer (årligt) Forventet resultat — gradvis stigning i antallet af medlemsstater med selvregulerende organer	16
Indikator — borgernes opfattelse af tillid til medierne (halvårligt) Forventet resultat — gradvis forøgelse af tilliden til medierne	Procentdel af respondenter, der har tillid til følgende medier: 58 %: radio 51 %: TV 51 %: pressen 35 %: internettet

Indikator — antal sager vedrørende manglende overholdelse af principperne for systemer til publikumsmåling (årligt) Forventet resultat — gradvis reduktion af systemer til publikumsmåling, der ikke er i overensstemmelse med den nye EU-ramme	Nielsen: 61 % af markedsdeltagerne indvilliger i at have adgang til de kvalitetspublikumsdata, der er nødvendige for at få mest muligt ud af deres mediebudget
Indikator — risikoscore (årlig) for distribution af statslig reklame Forventet resultat — gradvis reduktion af risikoscoren	MPM-risikoscore for 2021 for statslig reklame: 70 %

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

De fleste af forordningens bestemmelser vil finde direkte anvendelse fra seks måneder efter dens ikrafttræden. For at bane vejen for en korrekt gennemførelse af den europæiske retsakt om mediefrihed vil dens bestemmelser om uafhængige mediemyndigheder og Det Europæiske Råd for Medietjenester og den tilhørende ændring af direktivet om audiovisuelle medietjenester allerede finde anvendelse tre måneder efter lovens ikrafttræden. Dette vil sikre, at rådet oprettes i tide til at sikre en vellykket gennemførelse af forordningen.

Rådet efterfølger og erstatter Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA), der er oprettet ved direktivet om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet). Den omdøbes for at kunne afspejle et bredere ansvarsområde, tildeles yderligere opgaver og støttes med yderligere ressourcer (navnlig yderligere personale i Kommissionen, GD CNECT). Den europæiske retsakt om mediefrihed vil sikre, at alle henvisninger til Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA) i EU-retten og navnlig i direktivet om audiovisuelle medietjenester læses som henvisninger til Det Europæiske Råd for Medietjenester (rådet).

Som det i øjeblikket er tilfældet med ERGA, vil rådet i forbindelse med sine aktiviteter blive bistået af et sekretariat, der varetages af Kommissionen. Sekretariatet vil fortsat være placeret i GD CNECT. Sekretariatet vil yde rådet administrativ og organisatorisk støtte. De ressourcer, der er afsat til sekretariatet i henhold til forordningen, vil sætte det i stand til at bistå rådet i udførelsen af dets opgaver. Rådets sekretariat vil blive opbygget i løbet af de første to år af gennemførelsen, første gang i 2024, og den fulde personalekapacitet nås i 2025.

For at støtte gennemførelsen af den europæiske retsakt om mediefrihed forventes GD CNECT at indkøbe eksterne undersøgelser. Sådanne undersøgelser kan også anvendes til at støtte rådets aktiviteter og informere om dets arbejde. Det relevante årlige budget for disse undersøgelser vil være tilgængeligt fra den forventede start på gennemførelsen i 2024 gennem omfordeling fra programmet Et Kreativt Europa.

- 1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Begrundelser for en indsats på EU-plan (forudgående): Initiativet har til formål at sikre, at det indre marked for medier fungerer bedre ved at forbedre retssikkerheden og fjerne hindringer for det indre marked. Reglerne vil indeholde mekanismer til at øge gennemsigtigheden, uafhængigheden og ansvarligheden af foranstaltninger og tiltag, der påvirker mediemarkederne, friheden og pluralismen i EU.

Forventet (efterfølgende) merværdi på EU-plan: Den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, viser, at interventionen vil mindske markedsaktørernes byrde med hensyn til at overholde forskellige nationale retlige ordninger, når de opererer i flere medlemsstater. Den vil også øge forudsigeligheden og øge retssikkerheden for aktører på mediemarkedet og dermed fremme fair konkurrence og grænseoverskridende investeringer. Den vil også give mulighed for en koordineret reaktion fra medietilsynsmyndighedernes side i spørgsmål, der påvirker EU's informationsområde. De økonomiske nettofordele i form af øgede indtægter anslås til 2 885 mio. EUR for det første år og 2 898 mio. EUR for de følgende år. Initiativet vil ved at etablere en fælles EU-ramme, der fremmer grænseoverskridende aktiviteter, styrke samarbejdet mellem tilsynsmyndigheder, fremme udbud af medieindhold af høj kvalitet og imødegå konkurrenceforvridende praksis, skabe gunstigere betingelser for udvikling af medietjenester på tværs af grænserne og øge forbrugernes valgmuligheder med hensyn til medieindhold af høj kvalitet. Dette vil styrke det indre mediemarked og samtidig fremme mediefrihed og -pluralisme, der er beskyttet i henhold til chartret om grundlæggende rettigheder.

- 1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

Dette forslag er baseret på Kommissionens erfaringer med direktivet om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet), som senest blev revideret i 2018 og stadig mangler at blive gennemført i nogle medlemsstater. Selv om der endnu ikke er foretaget en fuldstændig evaluering af det reviderede direktiv om audiovisuelle medietjenester, indeholder direktivet en række medielovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende forbrugerbeskyttelse og fremme af offentlige politiske interesser såsom kulturel mangfoldighed. Det er imidlertid begrænset til audiovisuelle medietjenester og omfatter ikke spørgsmål vedrørende mediepluralisme og -uafhængighed (ud over de nationale tilsynsmyndigheders og -organers uafhængighed), som skal behandles i forbindelse med interventionen. De vigtigste relevante erfaringer er, at en forordning sandsynligvis vil opnå de ønskede resultater af interventionen meget hurtigere end et direktiv, og at der er behov for en stærkere og bedre ressourcebaseret institutionel støttestruktur for at sikre en effektiv og konsekvent medielovgivning.

- 1.5.4. *Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter*

Dette forslag er afspejlet under overskriften "Et nyt skub i europæisk demokrati" i Kommissionens arbejdsprogram for 2022.

Den europæiske retsakt om mediefrihed vil supplere den relevante ramme, der omfatter ophavsretsreglerne, det reviderede AVMS-direktiv og den nyligt vedtagne retsakt om digitale tjenester og retsaken om digitale markeder. Med hensyn til

gennemsigtighed i ejerforhold vil den føre til synergier med direktivet om bekæmpelse af hvidvask af penge (AML) og EU's selskabsretsdirektiv. Med hensyn til journalistiske kilder vil retsaktten tilføje en målrettet og solid beskyttelse mod udbredelse af spyware i de enheder, der anvendes af medietjenesteudbydere eller deres ansatte, på grundlag af den beskyttelse, der er fastsat i direktiv 2002/58/EF, direktiv (EU) 2016/680 og direktiv 2013/40/EU.

Retsaktten er fuldt ud forenelig med de finansieringsforanstaltninger, der iværksættes under den flerårige finansielle ramme, programmet Et Kreativt Europa, navnlig vedrørende overvågning og forsvar af mediefrihed og -pluralisme og journalistiske partnerskaber.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

På grundlag af de nuværende erfaringer med ERGA's og dets sekretariats arbejde anslås det, at Kommissionens støtte til det nye Europæiske Råd for Medietjenester, navnlig ved at varetage rådets sekretariat, vil kræve 8-10 fuldtidsækvivalenter. Andre mulige løsningsmodeller er blevet overvejet i den ledsagende konsekvensanalyse.

De yderligere undersøgelser, som Kommissionen skal indkøbe, forventes at koste op til 1 mio. EUR om året.

Rådets funktion, navnlig godtgørelse af rejseudgifter, forventes at kræve ca. 150 000-200 000 EUR om året.

De tilbagevendende administrative omkostninger for de nationale tilsynsmyndigheder i forbindelse med deltagelse i rådet (f.eks. lønninger til personale, der er ansat til dette formål) vil blive dækket af de nationale tilsynsmyndigheder, som det i dag er tilfældet med ERGA og sammenlignelige enheder.

Udgifter til ERGA's aktiviteter og indkøb af undersøgelser i forbindelse med AVMS-direktivet finansieres i øjeblikket via programområdet Media i Et Kreativt Europa.

Det tværsektorielle programområde i Et Kreativt Europa har til formål at "fremme tværsektorielle aktiviteter med henblik på tilpasning til de strukturelle og teknologiske ændringer, som medierne oplever, herunder at fremme et frit, mangfoldigt og pluralistisk medielandskab, kvalitetsjournalistik og mediekendskab, herunder i det digitale miljø" (artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2021/818 om Et Kreativt Europa).

Derfor vil det tværsektorielle programområde være kilde til finansiering af omkostninger i forbindelse med rådets funktion, hvis mandat vil omfatte forskellige typer mediemarkedsaktører i den audiovisuelle sektor og andre mediesektorer.

Kilden til finansiering af undersøgelser afhænger af emnet for sådanne undersøgelser: De projekter, der kun vedrører audiovisuelle spørgsmål, vil fortsat blive finansieret via programområdet Media i Et Kreativt Europa, mens andre nødvendige undersøgelser vil blive finansieret over det tværsektorielle programområde.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

- ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

☒ **Ubegrænset varighed**

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2024 til 2025
- derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

- ☒ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- ☐ i forvaltningsorganerne

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- ☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- ☐ offentligretlige organer
- ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt
- Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

--

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Efter vedtagelsen af retsaken vil medlemsstaterne få mellem tre og seks måneder til at tilpasse deres nationale rammer, hvor det er nødvendigt. Den første evaluering vil finde sted fire år efter de nye reglers ikrafttræden, og efterfølgende evalueringer vil blive foretaget hvert fjerde år. Kommissionens overvågning vil blive støttet af rådet.

Der vil også blive planlagt en særlig overvågningsordning for den henstilling, der ledsager forslaget. Den vil kombinere målrettet rapportering fra medlemsstaterne og den nye mekanisme for uafhængig overvågning af risici for det indre marked for medietjenester i henhold til forordningen.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

I henhold til den europæiske retsakt om mediefrihed vil Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA) udvikle sig til Det Europæiske Råd for Medietjenester. Det vil fremme en effektiv og konsekvent anvendelse af både den europæiske retsakt om mediefrihed og AVMS-direktivet i medlemsstaterne. I overensstemmelse med sine opgaver i henhold til EU-retten vil rådet bl.a. yde ekspertrådgivning om reguleringsmæssige, tekniske eller praktiske aspekter af medieregulering, afgive udtalelser, koordinere foranstaltninger over for tjenesteudbydere (herunder fra tredjelande), der ikke følger EU's mediestandarder, og fremme samarbejde og effektiv udveksling af oplysninger, erfaringer og bedste praksis mellem tilsynsmyndighederne.

For at sikre, at rådet opfylder sit mandat, er det fastsat, at Kommissionen vil være i tæt kontakt med de relevante nationale tilsynsmyndigheder og -organer. Desuden fastsættes det i forordningen, at formanden for rådet skal holde Kommissionen underrettet om rådets planlagte og igangværende aktiviteter. Derudover skal rådet høre Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af sit arbejdsprogram og de vigtigste resultater i overensstemmelse med sin forretningsorden.

I overensstemmelse med den nuværende praksis og i overensstemmelse med den valgte løsningsmodel vil Kommissionen gennemføre den planlagte finansiering under Et Kreativt Europa via direkte forvaltning. Den er omfattet af den respektive kontrolstrategi. Kontrollen vil blive udført af GD CNECT.

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

For at sikre, at rådet opfylder sit mandat som fastsat i denne forordning, skal der oprettes et sekretariat, som varetages af Kommissionen. Det vil bistå rådet i dets aktiviteter og yde administrativ og organisatorisk støtte.

Det påtænkte kontrol- og støttesystem gør det muligt at afbøde potentielle risici. Da retsaken bygger på en eksisterende struktur og tager hensyn til Kommissionens direkte forvaltning af de relevante finansielle ressourcer, er der ikke afdækket nogen større risici.

Kontrollerne er en del af GD CNECT's interne kontrolsystem.

- 2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

GD CNECT's interne kontrolsystemer og -procedurer vil blive anvendt. De er funktionelle og omkostningseffektive. Målet er at sikre en fejlprocent under væsentlighedstærsklen på 2 %.

2.3. **Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder**

De eksisterende foranstaltninger til forebyggelse af svig, der gælder for Kommissionen, vil dække de supplerende bevillinger, der er nødvendige i forbindelse med denne forordning.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiften s art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ⁶⁰	fra EFTA-lande ⁶¹	fra kandidatlande ⁶²	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
2b	07.010401 — Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med Et Kreativt Europa	IOB	JA	JA	JA	NEJ
2b	07.050300 — Det tværsektorielle programområde i Et Kreativt Europa	OB	JA	JA	JA	NEJ
2b	07.050200 — Programområdet Media i Et Kreativt Europa	OB	JA	JA	JA	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

Ikke

relevant

⁶⁰ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikkeopdelte bevillinger.

⁶¹ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁶² Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Bevillingerne vil blive omfordelt inden for de finansieringsrammer, der er afsat til det tværsektorielle programområde og programområdet Media i Et Kreativt Europa samt til budgetposten for administrativ støtte i FFR for 2021-2027.

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	2b	SAMHØRIGHED, RESILIENS OG VÆRDIER
--	----	--

GD CNECT			2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT
• Aktionsbevillinger (omfordelt inden for programmet Et Kreativt Europa)								
07.050200 — Programområdet Media i Et Kreativt Europa	Forpligtelser	(1a)	0,500	0,500	0,500	0,500		2,000
	Betalinger	(2a)	0,250	0,500	0,500	0,500	0,250	2,000
07.050300 — Det tværsektorielle programområde i Et Kreativt Europa	Forpligtelser	(1b)	0,500	0,500	0,500	0,500		2,000
	Betalinger	(2b)	0,250	0,500	0,500	0,500	0,250	2,000
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁶³								
07.010401 — Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med Et Kreativt Europa		(3)	0,200	0,200	0,200	0,200		0,800
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=1a+1b+3	1,200	1,200	1,200	1,200		4,800

⁶³ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

til GD CNECT	Betalinger	=2a+2b +3	0,700	1,200	1,200	1,200	0,500	4,800
---------------------	------------	--------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	1,000	1,000	1,000	1,000		4,000
	Betalinger	(5)	0,500	1,000	1,000	1,000	0,500	4,000
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)	0,200	0,200	0,200	0,200		0,800
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 2b i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	1,200	1,200	1,200	1,200		4,800
	Betalinger	=5+ 6	0,700	1,200	1,200	1,200	0,500	4,800

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"					
---	---	---------------------------	--	--	--	--	--

i mio. EUR (tre decimaler)

		2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT
GD CNECT							
⊗ Menneskelige ressourcer		0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
○ Andre administrationsudgifter							
I ALT GD CNECT	Bevillinger	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508

Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
---	--	-------	-------	-------	-------	--	-------

i mio. EUR (tre decimaler)

		2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	1,844	2,488	2,488	2,488		9,308
	Betalinger	1,344	2,488	2,488	2,488	0,500	9,308

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Ikke

relevant

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT
--	------	------	------	------	------------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme						
Menneskelige ressourcer	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
Andre administrationsudgifter						
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁶⁴ i den flerårige finansielle ramme						
Menneskelige ressourcer						
Andre udgifter Andre administrationsudgifter						
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme						

I ALT	0,644	1,288	1,288	1,288		4,508
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁶⁴ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	2024	2025	2026	2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)				
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	3	6	6	6
20 01 02 03 (i delegationerne)				
01 01 01 01 (indirekte forskning)				
01 01 01 11 (direkte forskning)				
Andre budgetposter (skal angives)				
• Eksternt personale (i årsværk)⁶⁵				
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)	2	4	4	4
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)				
XX 01 xx yy zz ⁶⁶	— i hovedsædet			
	— i delegationerne			
01 01 01 02 (KA, UNE, V — indirekte forskning)				
01 01 01 12 (KA, UNE, V — direkte forskning)				
Andre budgetposter (angiv nærmere)				
I ALT	5	10	10	10

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Tilsyn med korrekt gennemførelse af de forpligtelser, der er fastsat i forordningen for private virksomheder, medlemsstater og de nationale tilsynsmyndigheder og -organer, der er samlet i rådet Repræsentation af Kommissionen i rådet og samarbejde med rådet om dets aktiviteter, herunder også om det årlige arbejdsprogram og forretningsordenen Forvaltning af procedurer i henhold til forordningen, navnlig med hensyn til rådets opgaver Støtte til rådet i forbindelse med dets opgaver i henhold til forordningen Administrativ og logistisk støtte til rådet, navnlig med hensyn til tilrettelæggelse af den daglige organisation og tilrettelæggelse af møder Støtte til samarbejde og koordinering mellem nationale tilsynsmyndigheder eller -organer på EU-plan Indkøb og forvaltning af eksterne undersøgelser vedrørende forordningen og rådets
--------------------------------------	--

⁶⁵ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

⁶⁶ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

	aktiviteter
Eksternt personale	Støtte til rådet i forbindelse med dets opgaver i henhold til forordningen Administrativ og logistisk støtte til rådet, navnlig med hensyn til tilrettelæggelse af den daglige organisation og tilrettelæggelse af møder Støtte til samarbejde og koordinering mellem nationale tilsynsmyndigheder eller -organer på EU-plan

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- ☒ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

Bevillingerne vil blive omfordelt inden for den finansieringsramme, der er tildelt det tværsektorielle programområde og programområdet Media i Et Kreativt Europa samt budgetposten for administrativ støtte i FFR for 2021-2027. Det vil ikke have nogen væsentlig indvirkning på andre af programmets aktiviteter, da de vil blive absorberet jævnt på tværs af aktionerne.

- ☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margin under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

- ☐ kræver en revision af FFR

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

Forslaget/initiativet:

- ☒ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for andre indtægter
 - Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁶⁷						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel ...								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. metode/formel anvendt til beregning af indvirkningen på indtægterne eller andre oplysninger)

⁶⁷ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.